BONE

29

16 Temmuz 1976
18 Recep 1396

BEŞ LİRA
BİR D.M.

Sebil

Siyasi, Edebi, Tarihi
HAFTALIK GAZETE

'herşey hak için

Sahib ve Başyazar
KADİR MISIROĞLU

Ahmet Kalkan yazısı

İŞÇİ REYLERİ PEŞİNDE ŞAİRÂNE BİR SÜREK AVINA ÇIKAN ECEVİT'İN ALINTERİ İSTİSMARINDAKİ YENİ BİR OYUNU:

SENDİKA AĞALARIYLA PAZARLIK!

Sendika Agalarıyla Pazarlık

SUYU GÖRMEDEN:

1973 seçimlerinde, sağdaki parçalanmadan istifâde sûretiyle *«en çok milletvekili çıkaran parti»* olarak beliren CHP bunu kendi kerâmeti sanarak mesnedsiz bir tekebbüre kapılmıştı. Hakikatte aldığı rey ve çıkardığı milletvekili sayısı kendisine -hiç olmazsa prensip itibariyle- karşı olan partilerinkinden pek azdı. Fakat yine de sağ cephede bir sürpriz tesiri yapan bu duruma ilâveten, AP Umûmî Reisinin «Millet bize muhâlefet vazifesi verdi» demesi ve DP Umûmî Reisinin ise anlaşılmaz tutumu yüzünden memleket hükümetsiz kalmış ve daha o gün kurulması mümkün olan *«Sağ partiler koalisyonu»* mümkün olamamıştı. Bu durumda memleketi hükümetsiz bırakmamak endişesiyle hareket eden MSP'nin -büyük bir fedâkârlığa katlanarak- CHP ile ortaklığı kabûl etmesi, bu partinin çok partili hayata geçişimizden beri ilk defa olarak iktidar yüzü görebilmesini sağlamıştı. Fakat CHP bunu bir nimet bilecekken, kısa zamanda şımarmış ve MSP'ye vermek mecbûriyetinde kaldığı tâvizlerden dolayı dilgîr olarak fırsat kollamaya başlamıştı. Garip bir cilve ile bu fırsatın zuhuru da gecikmemiş, ortaya -Ecevit'e rağmen gerçekleştirilen- muvaffakiyetli bir Kıbrıs Harekâtı çıkmıştı.

Harekâtın akabinde «Asıl iş bundan sonra başlıyor. Mühim olan Mehmedciğin kazandığı zaferi masa başında tescil ettirmektir.» meâlinde konuşmalar yapan Ecevit -ihtimâl bazı çevrelerin de teşvikiyle- kısa bir müddet sonra bu sözü unutarak tek başına iktidar olma hayâlleri uğruna hükümeti yıkmış ve masa başına gitmemiştir. Mehmedciğin Kıbrıs'da döktüğü kanı ve kazandığı büyük zaferi istismar ederek tek başına iktidar olma dâvâsına kalkışan Ecevit, memleketi bir erken seçim sath-ı mâiline itecek sûrette yurt içi seyahatlere çıkmış fakat kısa zamanda sukut-i hayâle uğrayarak bu taktikden ric'at mecbûriyetinde kalmıştır.

Bundan sonra artık erken seçim lâfı etmeyen CHP'nin bu hayâlperest lideri, partisinde beliren iç kargaşalıklara çâre bulamayınca, dikkatleri yeniden yaklaşan umûmî seçimler üzerine tevcih etmek taktiğini gütmeye koyulmuştur. Seçimlere birbuçuk seneye yakın bir zaman varken, böyle bir havaya girmeyi makûl gösterecek başka bir sebep mevcud değildir. Ecevit, bu taktikle, partisini ve birçok mahallî teşkilâtını ihtilâflar kumkuması hâline getiren çekişmelerin kahramanlarına (!) yaklaşan seçimleri hesaba katmaları ve asıl enerjilerini bu sâhada sarfetmeleri gereğini telkin etmek istemektedir. Onları yöneldikleri iç çekişmelerden uzaklaştırarak seçim mes'elelerine imâle etmek gayretleri peşindedir. Peki ama parti içi çekişmeleri gibi bir sâik muvâcehesinde makûl görünse bile memleketin umûmî şartları itibâriyle bu hareket tarzı suyu görmeden paçayı sıvamak değil midir?.

EN KOLAY AV

Ecevit, bulunduğu mevkie gazetecilikten gelmiştir. Arada kendisi için asıl tecrübeyi teşkil eden bir de Çalışma Vekilliği vardır. Sol temâyülleri istismar hususundaki dirâyeti, İnönü'yü bile devirmesiyle sâbit olmuş bulunan Ecevit, kendisi için en kolay bir av teşkil edecek olanları teşhis ve tesbitte güçlük çekmemiştir. Bunlar hiç şüphesiz nice zamandan beri kendisi gibi işçi mes'elelerini istismar silâhı ile belli noktalara gelmiş *«Sendika ağaları»*dır.

Disk'in ötedenberi aşırı sol militanlar elinde bulundu -ğunu yakînen bilen Ecevit, bunların CHP'den ziyâde TSİP'i tutma ihtimâllerini nazar-ı dikkate alarak, pazarlığa Türk-İş'den başlamıştır. Gerçekten bu müessesenin başındaki zâtın, sol için CHP'yi normâl bir mecra' addettiği tevâlî eden konuşma ve hareketlerinden belliydi. Bu sebeple Ecevit, zahirî şartlar bakımından isâbetli bir adım atmış oluyordu. Hakikaten ikisi arasındaki görüşmeden sonra Türk-İş Umûmî Reisi tarafından basın'a yapılan açıklamada «Ecevit'le mes'eleleri her zaman açık kalblilikle tartıştıklarını, hataları karşılıklı olarak belirttiklerini fakat birbirlerine ters düştükleri hiç bir mevzû' olmadığını, prensipte dâimâ görüş birliğine vardıklarını, ancak bu birliği fiilî hareket sâhasında da gerçekleştirebilmeleri için bazı engeller çıktığını» söyledikten sonra:

— Fakat bu engelleri yenip ilkelerde görüşbirliğimizi eylemde de görüş birliğine dönüştürme gayreti içindeyiz. Bu konuda sayın Ecevit'in lideri bulunduğu partinin de bazı ufak tefek sıkıntıları var. Bunlardan arınmak için önümüzdeki günlerde bir tüzük kurultayı yapıyorlar. Orada, eylem birliğini nasıl sağlıyabiliriz kendi zâviyelerinden bu konuyu bünyelerinde halledeken biz de eylem birliğinde karşımıza çıkan engelleri yenmenin gayreti içinde olacağız. Ümid ediyorumki, kısa zamanda fikir birliğimizi eylem birliğine de dönüştüreceğiz.» demiştir.

Bu sözler, ikisi arasındaki fikrî akrabalığı açıkça ortaya koymakla beraber, Türk-İş'in -en az Ecevit kadar çarıklı erkân-ı harb olan lideri etrafına bol keseden milletvekillikleri dağıtabilmek için CHP'den namzedlerin en az üçte birinin işçi olması talebinde bulunmuştur. Bu taktik, kendisine iç kargaşalıklar bakımından muhtaç bir mevkide bulunan CHP'ye karşı bir nevî naz yapmaktan

(Devamı 15. Sayfada)

OKUYUCULARIMIZLA hasbihal

BAŞYAZARIMIZ

Başyazarımız Kadir Mısıroğlu, gazetemizin Almanya'da basılması için yürütülen hazırlıkları kontrol etmek ve ilk sayının baskısında fiilen bulunmak maksadıyla 1 Temmuzda Frankfurt'a gitmişti. Gazetemizin Frankfurt bürosunun açılışını yapan ve 28. sayı ile başlayan Almanya baskısını fiilen gerçekleştiren Başyazarımız Frankfurt ve çevresindeki gönüldaşlarımızla temas ettikten ve SEBİL'i bastırıp tevziini plânladıktan sonra 9 Temmuzda yurda dönmüştür.

İSİMSİZ HAVÂLELER:

SEBİL'in ikinci altı aylık devresinin abone bedeli olarak gönderilen yüz liralık postaçeki kâğıtlarından pekçoğunda gönderici adının yazılmasının unutulduğunu müşâhede etmekteyiz. Elimizde bu şekilde göndericisi belli olmayan ikiyüzden fazla havâle dekontu vardır. Bu sebeple birinci devre abone kaydolmuş bulunanların gazetelerini, bir müddet daha -aboneliklerini yenileyip yenilemediklerine bakmaksızın- göndermeye devam edeceğiz. Zira bu isimsiz havâleler yüzünden parasını göndermiyenleri kat'î olarak tesbit etmekte müşkülât çekmekteyiz. Herhangi bir kimseye haksızlık olmaması için gazete irsalâtını -şimdilik- aynen devam ettiriyoruz.

Ancak bazı abonelerimizin gazeteleri içine konulan havâle kâğıtlarını doldurup göndermekte ihmâlkâr davrandıkları anlaşılmaktadır. Bunların biraz daha candan alâkalarını rica ederiz. Zira SEBİL'in asıl okuyucuları, onun vefakâr aboneleridir. Biz kendilerinden, şahısları dışında yakınlarının da abone kaydolmalarına vesile olmalarını bekliyoruz. Gerçekten her abonemizin sâdece iki üç yeni aboneye vesile olması hâlinde bugün onbin'e yaklaşan abone sayımızın neye bâliğ olacağı malûmdur.

SEBİL, iman cephesinin en gür ve cesur sesidir. Onu adetleri ve trajları korkunç rakamlara yükselmiş bulunan sol mevkûtelerle yüz ağartıcı ve muvâzene sağlayıcı bir mücâdele gücüne sahip kılacak olan tek unsur, okuyucularının samimî alâka ve teveccühleridir. SEBİL yazı âilesinin *«Kılıçlaşan Kalemler»* ini bileyip sivriltecek olan sadece bu alâkadır.

İÂDELER:

Bazı abonelerimizin gazeteleri -evvelce belirtmiş olduğumuz gibi- PTT ce geri gönderilmektedir. Bunlar, adres değişiklikleri, adreslerin sarih olmaması, muhatabın bulunamaması ve buna benzer sebeplerle iâde olunmaktadır. Son zamanda sayıları daha da artan bu iâdelerde mahallî posta müvezzilerinin ihmâli ve hatta kasdı da bulunabilir. Bu itibarla SEBİL'in herhangi bir sayısı kendisine ulaşmıyan abonemizin, mahallî posta müvezziini ikaz etmesini ve adresini değiştirmişse bunu gecikmeden idârehânemize bildirmesini rica ederiz. Zira iâdelerin çoğalmasında daha ziyâde bu iki sebebin âmil olduğu zannındayız.

Bilvesile selâm ve sevgilerimizi arzederiz.

«PAN İSLÂMİZM» VE TARİHİ HAKİKATLER

— 2 —

Sadık Albayrak

«Türkistan hareket zedegânının tehvîn-i ihtiyâcâtına medâr olmak üzere eslâf-ı Celîl-i Meşîhatpenâhilerinden devletlü Musa Kâzım Efendi Hazretleri'nin zaman-ı Meşîhatlarında teşkîl olunan komisyon mârifetiyle tab' ettirilip merâkiz-i vilâyat ve elviye-i müstakille kuzat-ı kiramına irsal kılınmış olan iâne biletlerinden balâda esâmisi muharrer mahallerden henüz irsal ve iâde kınmadığı bit-tetkîk anlaşılan mebâliğin bu kere komisyon-i mezkûrün rü'yet-i hesabına mübâşeret edildiği cihetle sarf edilen iâne biletleri esmanının ve sarf edilmeyen biletlerin de aynen ve serîan irsali lüzumunun kuzat-ı müşâr ve mümâileyhime te'yîden emr-ü iş'ar buyurulması menûd-i re'y-i alî-ü Cenab-ı Fetvâ penahileridir. Ol babta emr-ü ferman Hazret-i Veliyyu'l-emrindir. 10 Şevval 1332/19 Ağustos 1330»

(Üç numaralı vesikaya bakınız

âid vesika da şöyledir:

Huzûr-i Sâmi-i Cenâb-ı Meşîhatpenâhiye, Ma'rûz-i bende-i dirîneleridir.

Rusya'da bulunan üserâ-i Osmâniye'nin tatyîb-i mânevi-yelerine hâdim olmak ve ancak Rusların şüphe ve tereddütlerine mahal kalmamak üzere aynı kıt'ada ve aynı tarzda mücellet beş yüz kadar Mushaf-ı Şerîfin İsveç Salîb-i Ahmeri tarafından irsal olunmak üzere Stokholm Sefâret-i Seniyyesine irsâlini Karargâh-ı Umûmî Sahra Sıhhiye Müfettiş-i Umûmîliği'nden cemiyet-i âcizânemize mevrûd bir tezkerede bildirilmekte olduğundan mezkûr miktar Mesâhif-i Şerîfenin Hilâl-i Ahmer'e tevdi'nin mümkün olup olamıyacağının emr-ü iş'arına inâyet-i celîle-i veliyyu'n-niâmileri râygân buyurulmak babında emr-ü ferman Hazreti Veliyyu'l-Emrindir. 7 Nisan 1332 (1916).

Osmanlı Hilâl-i Ahmer Cemiyeti Reis-i Sânisi»

İşte Rusların esâreti altında bulunan müslüman esirlere gönderilen

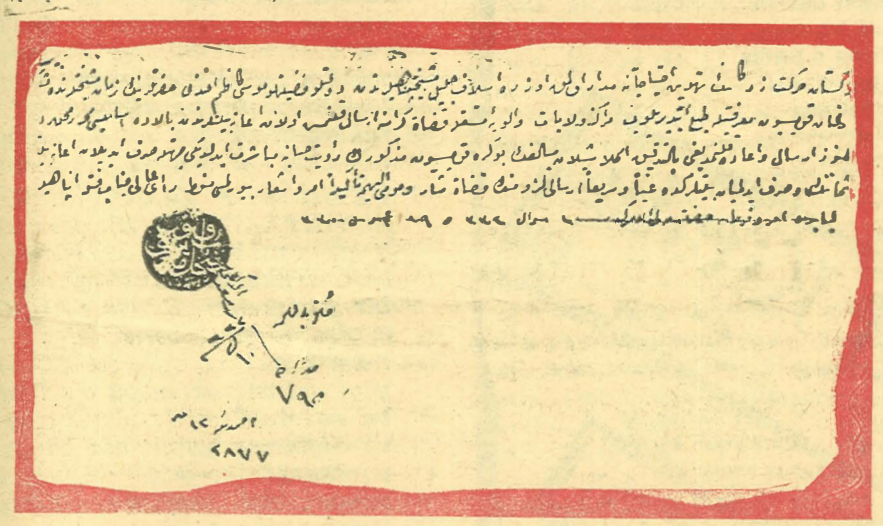

Vesika nu. 9

Bütün bu vesâik müslümanların tabii âfetlerin yanında harb ve esâret hallerinde, hattâ İslâmiyeti neşr ve tamim husûsunda ellerinden gelen gayreti sarf etmekten hiç bir zaman geri kalmadıklarını göstermektedir.

İslâmiyet'in, Türklüğün ve bütün müslümanların her zaman düşmanları olacağını ve bunlar hakkında her zaman İslâmiyetin telkin ettiği İlâhî emirler ışığında mücâdele etmemiz gerektiğini hiç bir zaman ve hiç bir asırda unutmamamız bekâmızın esasını teşkil etmektedir. İslâm Âlemi ve Esir Müslüman Türklerin mes'elelerine her zamandan çok alâka duymamız ve bu uğurda cehd ve gayret sarfetmemiz üzerimize düşen bir borçtur. Bu mevzu ile alâkalı olarak Birinci Büyük Harbinde Ruslar tarafından esir edilen Osmanlı askerlerine beş yüz kadar Kur'an-ı Kerîm gönderilmesi hakkında Hilâl-i Ahmer Cemiyeti (Kızılay) tarafından Şeyhülislâmlığa yazılan bir yazı dikkat çekicidir. Üç yüz cilt Kur'an-ı Kerim hazırlanıp gönderildiği bu talebe

Kur'an-ı Kerimler!.. Acaba bunlar da mı o devirde «Pan-Türkist» ve «Pan-İslâmist» hareketlerdi? Filipin Adalarında yaşayan Müslümanlara yardım etmek, buralarda İslâmiyet'in yayılmasına çalışmak, Türkistan'dan, bize, zelzele felâketine uğramaları halinde bizim onlara maddi ve mânevi yardımda bulunmamız da mı çağ-dışı ve Türkiye'nin «genel siyâsetinde» mevcûd değildir? Hayret, daha dün Afrika'da hürriyetine kavuşup, iç kavgalar yüzünden birbirine giren ve sonunda komünistlerin hâkim olduğu Angolayı resmen tanıdık. Eritre'de, Batı Afrika'da, Filipinlerde, Hindistan'da, Balkanlar'da, Kafkaslarda, -Nakşibendî Hazretleri, İmamı Buharî ve İmamı Mâtûridî gibi büyük zevâtın diyarı olan- Türkistan'da yaşayan milyonlarca müslümanların eskiden olduğu gibi, bugün de alâkadar olmak umûmî siyâsetimizde yoksa, bunu var etmemiz büyük millet olma vasfımızdan ileri gelecek bir husustur. Biz inanmak istemesek bile tarih Müslüman -Türk'ün ne büyük millet olduğuna bütün devirleri ile şâhittir.

Millî Gendik
FİKİR, SANAT, AKSİYON

Millî Gazete
OKUYUNUZ!

başyazı

YAHUDİ ve CESÂRET (!..)

Kadir Mısıroğlu

Hıristiyanlığın ilk zuhuru hengâmında -hemen hemen bütün semâvî dinlerin peygamberlerine muhâlefetle şöhret yapmış bulunan- Yahudiler, hakka bir kere daha karşı çıkmış olmanın cezasına çarptırılarak Kudüs'den sürülmüş ve Dünya'nın dört bir bucağına yayılmışlardı. Takriben ikibin yıl sürmüş bulunan bu muhâceret hayâtı, Yahudi Kavmi'nin fıtrî husûsiyetleri neticesi olarak, her türlü ulvî düşünce ve fazilet hissinden mahrum bir sûrette geçmiştir.

Gerçekten bunlar, 19. Asır nihâyetlerine kadar, dağıldıkları büyük şehir merkezlerinin ancak kenar mahallelerinde oturabilen ve eskicilik gibi süflî işlerle meşgûl olan buraların ikinci sınıf sâkinleri idiler. Bu yüzden kavmî adları, zamanla Türkçemizde olduğu gibi sâir bütün milletlerin lisanlarında da «*korkaklık*» ve «*mefkûresizlik*» gibi iki temel mânâ ve vasıf kazanmıştır. Hakikaten Dünya'nın her yerinde «*Yahudi*» denilince hâlâ akla korkaklık, hasis menfaatperestlik, vatansızlık ve bilumum süfliyyet gelir. Bunlardan «*korkaklık*» yahudi kelimesinin lâzım-ı gayrı murâfıkı yani ayrılmaz bir parçası gibidir. Bu iki kelimeden herbiri, derhâl diğerini tâdâî ettirir. Bu durum, hiç şüphesiz değişmez Yahudi karakterinin milletler üzerinde bıraktığı te'sirin tabiî bir neticesidir.

Fakat geçen asrın nihâyetlerine doğru toparlanan ve milletlere hem siyâsî ve hem de iktisâdî sâhalarda sinsi bir sûrette hulûl ederek onlar tarafından asırlarca hakir görülmenin intikamını almaya yönelen Yahudiler, bu hususta -doğrusu- pek büyük bir başarı sağlayabilmişlerdir. Zira, Dünya'nın belli başlı iktisâdî ve kültürel merkezlerine dağılmış bulunmaları, onların zamanla en iyi tahsil ve ticaret imkânlarını elde etmelerini sağlamıştır. Gerçi hepsinin şehirde oturması, nüfusu arttıran asıl âmil olarak bir köylü tabakasına mâlik bulunmamalarını bu da binnetice sayıca aynı kalmalarını intac eylemiştir. Fakat bu durum diğer bir cihetten de onların beynelmilel ticâret ve siyâset sâhasında görünmez bir tahakküm ve istismar şebekesi kurabilecek liyâkat ve dirâyeti göstermelerine imkân sağlamıştır.

Bu sâyede, önce 20. Yüzyıl başlarına kadar «*üzerinde güneş batmayan bir imparatorluk olmak*» la iftihar eden İngiltere'yi, sonra da Dünya'nın bir numaralı devleti tanınan Amerika'yı bütün zînüfuz eşhas ve müesseseleriyle kendi emelleri için kullanmak imkânını elde edebilmişlerdir. İşte bu sâyededir ki; Yahudinin târihen mâlûm ve müstakar korkaklık sıfatı değişmiş gibi bir görünüş kazanmıştır. Bunun en tipik misâli, şu günlerde fukara Uganda'ya karşı giriştikleri dehşetli bir korsanlık hareketidir.

Hakikatte fertler gibi milletlerin de aslî ve tabiî karakterlerinin değişmesine aslâ imkân yoktur. Bu itibarla yahudi, yine eski korkak yahudidir. Fakat bu defa ortada ona cesâret veren, küçümsenemiyecek müessirler vardır. Bunların başında, bir taraftan Uganda'nın zayıflığı, diğer taraftan da kendilerine destek olan Garb'ın süper devletlerinin büyük maddî ve mânevî yardımları gelmektedir. Gerçekten gazetelere ve ajans bültenlerine aksettiğine nazaran bu gayri hukukî baskın hareketi, Garb'ta büyük bir takdir ve hayranlık uyandırmıştır. Başta Amerikan Reisicumhuru Ford olmak üzere, Almanya Başvekili Helmut Schmidt ve emsalleri İsrail'i bu başarısından (!) dolayı tebrik etmişlerdir. Fazladan olarak Amerikan Reisicumhuru İsrail'in Amerikan yardımından sağladığı silâhları bu şekilde bir korsanlık hareketinde kullanmasının yardım esaslarına mugâyir bulunması dolayısıyla kendisine karşı bir silâh ambargosu düşünülüp düşünülmediği suâline kat'î bir şekilde «hayır» cevâbını vermiştir.

Yahudi, yine eski korkak yahudidir. Fakat onun fıtratındaki bu aslî husûsiyeti değişmiş gibi gösteren işte bu arkasındaki büyük kuvvet, yani koskoca Amerika'yı bir nevi vesâyet altına alabilmiş bulunmasıdır!. Bu da bakalım daha ne zamana kadar devam edecektir!..

Sebil

TAHLİL

Kemalist İnkılâbın Fârikaları

2 — MİLİTARİZM

— 3 —

Bu satırlar, M. Kemâl Paşa'nın sivil bir müessese olan Meclis içinde dahi nasıl bir mantık ve muhâkeme tarzıyla hareket ettiğini göstermesi bakımından son derecede câlib-i dikkattir. O günün şartları içinde «kafa koparmak» tehdidlerini ihtivâ eden bu uslûb ve muhâkeme tarzını mâkûl görüp görmemek ayrı bir mes'eledir. Bizim burada belirtmek istediğimiz husus, onun inkılâbları icra ederken de aynen cephede ve düşman karşısındaymış gibi hareket ettiğinin tesbitidir.

Dikkat buyurulursa, Hilâfetin saltanattan ayrılması ve saltanatın ilgâsı inkılâb hamle ve hareketlerinin ilkini teşkil eder. 1 Kasım 1922 tarihinde gerçekleşen bu ilk inkılâb hareketinden itibaren bütün hamlelere hâkim olan zihniyet hep bu tedhiş uslûbunu aksettirmektedir. Askerlik için yerinde, mâkûl ve makbûl olan bu uslûbu sivil bir idârenin icâbıyla bağdaştırmaya imkân olmadığı meydandadır. Esasen M. Kemâl Paşa'nın onbeş senelik iktidar devri tâbir câizse mütemâdî Örfi İdâre demektir. Tekrar ediyoruz, mevcud şartlar önünde bu mantık ve uslûbu mâzur görüp görmeme ayrı bir mes'ele teşkil eder. Ve mevzuumuz hâricindedir. Ancak şurası ehemmiyetle belirtilmelidir ki, millet, bütün bu inkılâb hamlelerinin dehşetli bir tedhiş uslûbu içinde yürütülmesinden dolayı Türk-Yunan Muhârebesi'ndeki fiilî 9163 kişilik zâyiatıyla kıyaslanamıyacak derecede zâyiata uğramıştır. Ankara'daki Millî Mukâvemetçilerin İttihat ve Terakki rûhunu canlandırmak gâyesini güttüklerine dâir teşhislerden doğan Konya, Koçgiri, Bolu, Düzce, Gerede, Beyşehir ilh. gibi saymakla bitmeyecek isyanlar Şeyh Said harekâtı ve -doğru yanlış- birçok sûikasd tertipleriyle alâkadar addederek İstiklâl Mahkemeleri kararıyla asılanların yekûnu yüzbinleri bulmaktadır. Takrir-i Sükûn Kanunu ve Hıyânet-i Vataniye Kanunu gibi hukûkî ölçüyü bir hayli kaçırdıkları Meclis zabıtlarıyla sâbit bulunan İstiklâl Mahkemeleri'nin ağır bir tedhiş uslûbiyle yürütülen tatbikatı, halkın büyük ölçüde küstürülmesine ve idâre edenlerle edilenler arasında hâlâ doldurulamıyan bir uçurumun açılmasına sebep olmuştur.

Sivil idâre mantık ve muhâkemesiyle bağdaşmıyan fik fiilî tezâhürün Hilâfetle saltanatın tefriki mes'elesinde bizzat TBMM'ne karşı vâki' olduğunun ispatını M. Kemal Paşa'nın ağzından nakletmiştik. Denilebilir ki, bu devrin en son tedhiş hareketi de 1930 Menemen hâdisesidir. Bu ikisi arasındaki bütün inkılâb hareketleri hep aynı harb darb mantığı ile yürütülmüştür. Bütün bu tatbikatın tafsilâtına girişmiyeceğiz. İnkılâb hareketlerinin en son vak'ası olan Menemen hâdisesindeki tutumu da naklederek bu bahse nihâyet vermek, ve ikisi arasındaki müteselsil vak'aların uslûbunun takdirini kıymetli okuyucularımızın anlayışlarına havâle etmek istiyoruz.

1930 Menemen vak'asının içinde bulunanlardan Fahreddin Altay Paşa, «On yıl Savaş ve Sonrası» isimli hâtıratında bu vak'ayı o gün tuttuğu notlardan gâyet açık bir sûrette anlatmakta ve canlandırmaktadır. Hâtırâtında Milli Mücâdele'nin bidâyetinden beri M. Kemal Paşa'ya iman ettiğini (Hâtıratı dikkatle okuyanlar bu sözün doğru olmadığını M. Kemal Paşanın hâkim bir vaziyete gelene kadar bu zâtın İstanbul Hükûmeti ile Ankara arasında müteredded kaldığını kavramakta güçlük çekmezler.) söyleyen Fahreddin Altay, M. Kemâl Paşa'nın en yakınları arasına girmiş ve onun nimetleriyle perverde olmuştur. Hiç kimse hâtıratında yer alan aşağıya nakledeceğimiz satırları kasden M. Kemal Paşa'nın aleyhine olsun diye yazdığını iddiâ edemez. Bu itibarla onun Menemen vak'asına dâir yazdıkları 1930 yılında bile aynı tedhiş mantığının muhafaza edildiğini açıkça göstermektedir. »

«.....

Öğle vakti Başbakan İNÖNÜ, Meclis Başkanı general KÂZIM ÖZALP, Dahiliye Vekili ŞÜKRÜ KAYA, Savunma Bakanı ZEKAİ BEY lerin katıldıkları toplantıda MENEMEN VAKASI KONUŞULDU. Bu konuşma bana bir talimat mahiyetinde olduğundan not ettim. Şimdi tarihî bir belge olarak bu notları aynen naklediyorum:

İSMET PAŞA — Şark ta ki; şeyhlerin Ermenilerle nasıl birleştikleri vesaire hakkında Divanıharbe mâlûmat verelim, daha evvel bir tertip olduğu aşikârdır. Köylüler bir jandarma karakolunun basılmasını teklif ediyorlar bunlar jandarma ile ilişkimiz yoktur diyor. Kuvvete çarpmak istemiyorlar, sonra bir subayı vuruyorlar, irticai bir hareketle büyük bir halk kitlesini elde etmek istiyorlar, askeri de tabiatı ile alacaklar. Şeyh ve halifelerle ne vakit görüşülmüştür? Teşkilâtı ele alalım. Rovelverle vurulmuş olması ahali tarafından vurulduğunu gösteriyor. Tetkiki lâzımdır.

GÂZİ HAZRETLERİ: — Politika menbaı umumidir? Esas tetkikat bu olacaktır. Ceza edilemeyen kesif yerler, de ifen dağıtılmalıdır, mahkûm olanları birer ikişer tecziye etmelidir, hepsi nihayete bırakılmamalıdır, en az kabahatı seyirci kalmış. Menemen halkı orayı terketmelidir. Hepsi müttehimdir. *Balıkesir de SURURİ efendi Kıbrıs'a kaçacak tevkiften bırakılıyor. VEHBİ Bey intihap zamanında ben burasını bırakıp çıkacağım demiş, Sururi şimdi irtica aleyhtarı oluyor, halbuki bütün halk O nun mürididir.* ABDÜLGAFUR da böyledir. Şimdiye kadar malûm olan siyasî halleri bu meseleye alâkadar olduklarına delili kâfidir. *SON POSTA, YARIN gibi gazeteler Hükümet aleyhine müteveccih ne kadar menfi anasır varsa hepsine cüret ve cesaret vermek için ve herçibadabad Hükümet-i Hazıra yı düşürmek için efkârı umumiyeyi ne kadar bozmak lâzımsa bozmuşlardır. Hükümet, korkulacak birşey değildir, fikrini vermiş ve körüklemişlerdir. Onların cesaretini takviye eden avamilden bu gazete mesul müdürleri Divanıharbe gelmelidir. Terakkiperverler'in bir kısmı behemehal bu siyaset içindedir. FETHİ BEY DEĞİLDİR. KÂZIM KARABEKİR Hüradam da imzasız makaleler yazmaya başladı. Hükümeti düşürmek için bir harekettir. Şimdiye kadar çıkaramaması, ve şimdi çıkarması cüret ve cesareti umumiyeyi artırmağa sebeb olmuştur, bu gazetecilere de temas etmek ve hiçbirşey yapılmasa bile Divanıharpte sorguya çekmek lâzımdır. Ali Seydi'nin Babası NAKŞİBENDİ nin şeyhlerindenmiş, kendisi de O'na bağlıymış, OSMAN ŞEVKET PAŞA da onun müridi imiş. Bunlar Nakşibendi yapmak emelindedir. Müritler Şeyhe bilakaydı şart itaatla mükelleftir, bu sebeble daha fenadır. Artık bu adam bu işte kalamaz. O'na da Divanıharpte sormak lâzımdır:? Şeyhin kimdir? Kaç mürit yetiştirdin? Zabitan içinde müritlerin kimlerdir? Seydi Beye de aynı şey yapılmalıdır. Bu tarikatı EKRAZE etmek. Pek çok müritten bahsolunuyor bunların hepsi korkunç olamaz fakat KONVENKÜ olanlar mussırdır, herşeyi yaparlar.*

İSMET PAŞA: — Konvenkü olanlara hıyanete alet oldukları ikna ve ihsas etmelidir ki manen itham edilmiş olsunlar. SERBEST FIRKA nın bunların rüesası ile bir itilâf yaptıklarını arayıp çıkarmalıdır.

GÂZİ PAŞA: — Menemen Belediye Reisi aynı zamanda TÜRK OCAĞI reisidir. Nutkunda şu cümle varmış: Bu bir hadisedir ki Serbest Cumhuriyet Fırkasını lekelemek için tertip olunmuştur.

(Devamı var)

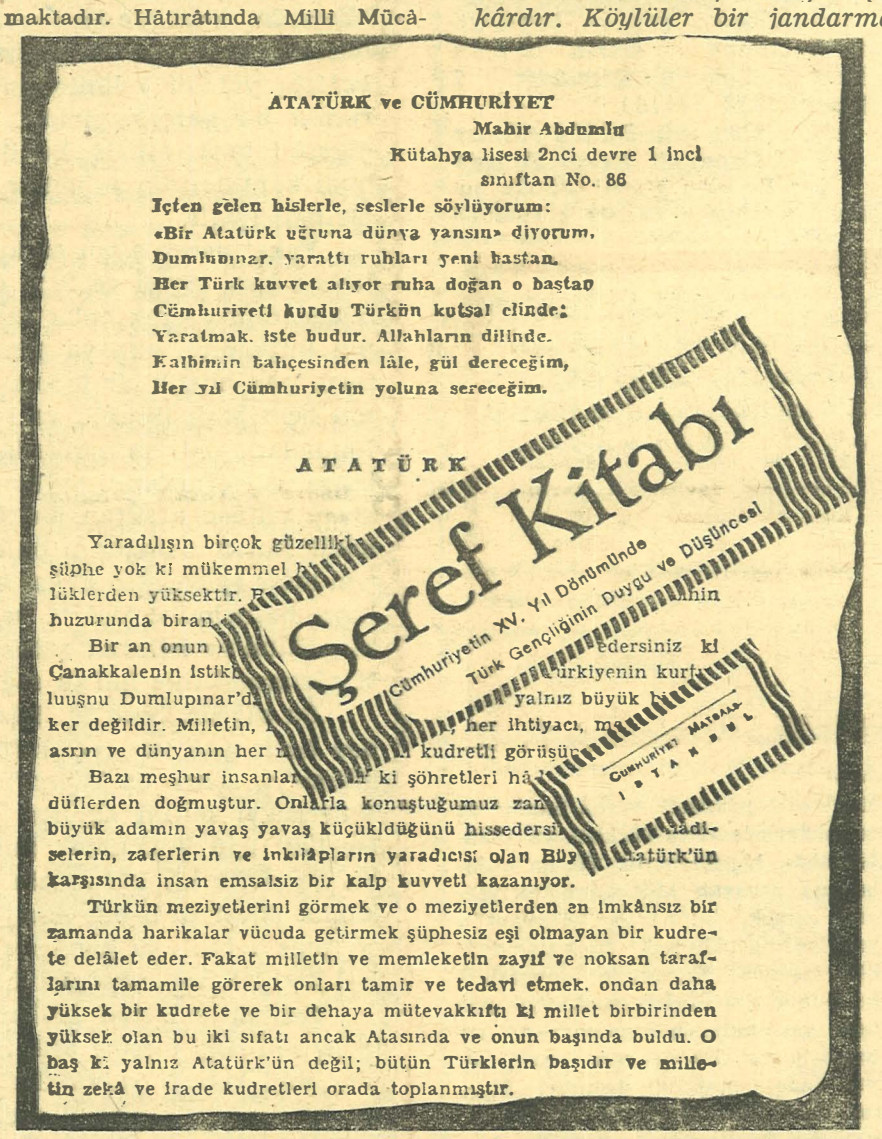

XV yıldönümü dolayısıyla İlk mektepten Liselere kadar her seviyedeki talebe yazılarından derlenen bir kitabın kapağı ve lâlettayın bir sahifesi... İçinde neler olabileceğini sadece bu sahifeden tahmin edebilirsiniz...

iktisad

İSLÂM ÜLKELERİ ARASINDA İŞBİRLİĞİ ÜZERİNE DÜŞÜNCELER

— 3 —

Dr. Talib Alp

Bu ve buna mümasil sayısız askeri veya ticari ittifakın ana mihrakı «birleşmek ve kuvvetlenmek» fikridir.

İslâm ülkelerinin biribirleri ile azami müşterek tarafları vardır. Bütün dünya milletlerinin uzletten kurtulup müttefik bulmak için hummalı kulisler sürdürdükleri şu günlerde İslâm devletlerinin inanç veya menfaatleri icabı da olsa müşterek çalışma ve yardımlaşma imkânları aramaları kadar tabii ve mâkul bir arzu olamaz. Binaenaleyh bir «İslâm ortak pazarı» kurma fikri behemahal kuvveden fiile çıkarılmalıdır.

İslâm memleketleri arasında müşterek yatırımların yapılabileceği nâmütenahi sahalar vardır. Bunların bazıları hayati ehemmiyeti hâizdir ve âcil alâka beklemektedir. Bu kabil ortak teşebbüsler için taraflar biribirlerine azâmi teşvik imkânlarını kullanmalı ve tahdid edici *resmiyetçilik izâle* edilmelidir. Biribirlerini tamamlayıcı ve hızlandırıcı vasatlar içine girmek İslâm ülkelerinin dört elle sarılacağı tabii bir umde sayılmalıdır.

Şâyan-ı şükrandır ki; İslâm ülkelerinin bir araya gelmelerini engelleyen geçmişteki mânialar, tek tek ortadan kalkmakta, teşriki mesâi için geniş ufuklar çılmaktadır. İdrak etmekte olduğumuz 1976 senesi bu bakımdan bereketli ve ümid verici olmuştur. Bu yılın ilk beş ayı içinde İktisad, teknoloji, maârif ve siyâset sahalarında dört büyük İslâm devletleri konferansları akdedilmiştir. İstisnasız, dört konferanstan da hayırlı neticeler istihsal edilmiştir. Bunlardan bilhassa Istanbuldaki sonuncusu olgunluk içerisinde cereyanetmiş ve Türkiye zaviyesinden dönüm noktası sayılabilecek bir çok kararların alınmasına vesile olmuştur.

Hâdiselerin bu tabii ve hızlı akışı içinde her ferd gibi teknik kadrolara da büyük hizmetler düşmektedir. Tenik elemanların ilim çatıları altında teşkilâtlanarak saflarını sıklaştırmaları mesleki ve diğer bakımlardan kendilerini takviye etmeleri hedeflerin ilki olmalıdır. Mühendislerimiz, doktorlarımız, maârifçilerimiz ve bilumum ihtisas sahibi kişiler elbirliği ile cemiyet mes'elelerine eğilerek yapıcı projeler geliştirmeli ve devlet ricâline yeri geldikçe fahri müşâvirlik yapmalıdır. Mesleki ihtisasları dahilindeki meseleleri vukufla tedkik etmeli, bunların halli için sıhhatli tekliflerde bulunmalıdır.

Bununla da iktifa etmeyerek mesleki teşekküllerimiz, diğer İslâm ülkelerindeki mukabil meslekî teşekküllerle sıkı irtibatlar kurmalı ve bu meslektaşları ile müşterek mesleki meselelerin hallinde teşriki mesâi yapmalıdır. Bugün, İslâm dâvâsı mekân ölçülerinin dışına taşmıştır. Dünyada İslâm'ın ulaşmadığı hiçbir ülke kalmamıştır. Amerika, kesif İslâmî faaliyetlere sahne olmaktadır. Zor şartlar altında da olsa İslâm bilhassa Amerika'nın zenci nüfûsu arasında istikrarlı bir şekilde yayılmaktadır. Afrika büyük ölçüde bir İslâm kıt'ası hüviyetindedir. İngilterede 1,5 milyon Müslümanın yaşadığı nisan 1976 Londra İslâm Konferansı sırasında resmî kayıtlardan öğrenilmiştir.

Avrupadaki Müslüman nüfusu 25 milyonu aşmıştır. Binaenaleyh hakiki bir ihtiyaca dayanarak ve yerinde bir davranışla Avrupa İslâm Konseyi resmen kurulmuştur. Konsey, Avrupa'da müslüman cemaatların meselelerine eğilecek, faaliyetleri tanzim edecek ve muhtelif Avrupa şehirlerinde bulunan İslâm merkezleri arasında müessir bir irtibat kuracaktır. Konseyin İslâm'ı tanıtıcı birkaç faydalı yayını intişar etmiştir. Çok başarılı geçen 1976 Londra İslâm Konferansının çalışmaları bu Konseyin himmeti ile sürdürülmüştür. Keza Avrupa ve Amerika'da faydalı çalışmalarda bulunan bir takım vakıf ve Talebe teşekkülleri vardır. Teknik elemanlar bu teşekküllerin ilmî ve meslekî çalışmalarını takip etmeli ve mümkün mertebe istifâde etmelidir.

Hülâsa edelim: Davamız ezelden ebede kadar uzanan zaman ötesi cihanşumûl bir dâvâdır. Şahıslarla kaim olmadığı gibi yapmacık mânialarla mahdud ve mukayyed de değildir. Çalışan insanlar için vaktin çok şey ifâde ettiği çağımızda her şahsın âzâmi imkânlarını değerlendirerek her şahsın birkaç kişi kadar cehd sarfetmesi gerektiği şuurunda dâima olmamız temennisi ile sizleri nurlu ufukların, müstakbel altın devirlerin müjdecileri olarak selâmlarım. Yazımı, yakin derecesinde inandığım şu cümle ile noktalıyorum:

«— İstikbal İslâmındır!..»

Kadir Mısıroğlu'nun
kapışılan eseri
YUNAN MEZÂLİMİ
DOKUZUNCU BASKI
Bütün kitapçılarda arayınız

FİLDİŞİ KULEDEN

Cemil Meriç

UNUTULAN BİR KİTAP

— 9 —

KİTAP VE OSMANLICA TERCÜME

Avrupa fikirlerine karşı duyulan husûmet de; sebepsiz ve zararlı. Çünkü: «hikmet - ki beşerin iktidarına göre hakikat-ı eşyaya kesb-i vukuf etmekten ibâret-tir- mü'minin kaybolmuş mal-i helâlidir, her nerede görse ve herhangi mahalde rastgetirse onu almağa mecburdur.»

Paşa da diğer Osmanlı ıslahatçıları gibi düşünür. İslâm devletlerinin iktisadî esâretleri (gerilikleri) şuradan gelmektedir: Avrupa'nın kullandığı kalıpları alıyoruz ama onları yaratan siyasî müesseseleri reddediyoruz; düşünmüyoruz ki; Avrupa'daki servet ve terakkinin temeli bu müesseseler. Batı liberalizmine muârız olanlar, ithal malı mâmuller ve lüks eşya içinde yüzüyorlar. Ne hazin tezad! İktisadiyat için yıkıcı, siyasî bakımdan tahripkâr bir davranış. Paşa'ya göre, tefekkürde gümrük duvarı olmaz. Ama iktisadî istiklâle bir an önce kavuşmalıyız. Avrupa'ya hammadde verip mamûl madde satın almak, iktisadî bir esârettir. «Bir memleketin ahara olan bu yoldaki ihtiyacı hem istiklâliyetine ve hem de muhafaza-i nüfuz ve kudretine mâni olup, alelhusus cihet-i ihtiyac levâzım ve mühimmat-ı harbiyeye müteallik olduğu takdirde olvakit dava-yı istiklâliyet ve iddia-yı satvet ve miknet tesirsiz kalmış olur».

Paşa, bütün Tanzimat intelijansyasının kendi kendine sorduğu suali bir kere daha tekrar ediyor: Avrupa'nın üstünlüğünü yapan ne? İklimi mi, toprağının bereketi mi, ırkî fâikiyeti mi? Hayır. O genç ve cihangir medeniyetin şâşâasını Hristiyanlık'la da izah edemeyiz; zira Avrupa'da dinle devlet ayrılmıştır. Fâikiyet, akdemiyetden geliyor: «Adâlet ve hürriyet esası üzere kurulan tanzimat ve tensikatdan müstentiç maârif ve fünunda Avrupalıların terakki ve tekaddümü», işte geriliğimizin sebebi. Adâlet ve hürriyet olmadan onların seviyesine yükselemeyiz. Adâlet ve hürriyet ise zaten İslâm'ın temelidir. Evet ama, Avrupalıların bu temel üzerinde kurdukları siyasî ve içtimaî müesseseleri de tanımalıyız. Bugünkü tekâmül, Avrupa'nın ezelî bir imtiyazı değlidir. Adâlet ve hürriyet, adâlet ve emniyet, Batı medeniyetinin «*açıl susam açıl*»ı bu dört kelime. «Fahr-i âlem, adâlet dinin şerefidir, padişah onunla saâdet bulur, havas ve avam onunla kuvvet alır, reâya zîrdestan ise onunla emniyet eder, buyurmuyor mu?» Hükümdarların -bugün İslâm ülkelerinde olduğu gibi- hiçbir kanun ile mukayyed olmaması «türlü türlü mezâlim ve taaddiyatın vukua gelmesine sebeb-i müstakil» olmaktadır. Nitekim bir vakitler Avrupa'da da böyleydi; ama «bu keyfilikler hem ülkelerinin harâbiyetine hem de saltanatlarının zevâline sebep» oldu..

Hülâsa edelim: İslâm devletlerinin Batı müesseselerini benimsemeleri için hiç bir mâni-i şer'î yoktur. Paşa da - Genç Osmanlılar gibi - adâletin ilâhî bir kanun olduğuna inanmaktadır. Hristiyan teb'anın Avrupa himâyesine sığınması, adâletin sarsılmasından ileri geliyor. Hükümdarın haklarını sınırlamak, daha doğrusu onları sağlam esaslara bağlamak lâzımdır. Kur'an'ın temel prensiplerinden biri, «*meşveret*». «Meşveret, Fahr-i Âlem'e bile emir buyurulmuş». Kendisinden sonra gelecek ümera için, elbette ki, «*vâcib-il ittiba bir emir*» bu. Hz. Ali, «müşâvere olmayan yerde hiçbir doğruluk bulunmaz» diyor. İslâm büyükleri tenkide her zaman tâlip olmuşlardır.

«Saltanat ki, hey'et-i mecmuâ-i mazbutedir, hükümdarların hilâf-ı kanun hareketleri tağyir ve tebdil edilmemiş olsa pâyidar olamaz. Nev-i insanın bekası için bir *yasakçı*'ya ihtiyaç vardır. Yasakçı her istediğini yaparsa, faydalı değil zararlı olur. O halde, her yasakçının salâhiyetlerini tesbit edecek bir başka yasakçıya ihtiyaç vardır: şeriat-ı ilâhiye veya kavânin-i akliye ve örfiye. Ama bunlar kendi kendilerini koruyamazlar Yapılan bir haksızlığı kim önleyecek? Paşa'nın cevabı müphemdir: «ulemayi kiram ile ayan ve vücuh-u ehali.» Avrupa ise, «bu ümniyenin husulü için.. millet meclislerini teşkil etmiş ve matbuata hürriyet vermiş»tir. Biz de mi öyle yapalım? Paşa, müphemiyetten kurtulamaz: gerçi hükümdar «bir vezir-i müdebbirle istişâ-

(Devamı 9. Sayfada)

İbret Aynasında

M. Ertuğrul Düzdağ — ÇEHRELER

Madam Berthe Georges-Gaulis

— IV —

5 Kasım 1921: Gaulis'in Celâleddin Arif ve Dr. Esat Paşa ile İstanbul'a varışı, s. 165)

22 Kasım 1921: Büyük Millet Meclisi'nin Gaulis'e teşekkürü. (s. 167)

23 Aralık 1921: Anadolu basınının Gaulis ve Price şerefine yemek vermesi. (s. 170)

1 Ocak 1922: Gaulis'in Adana'ya varışı. (s. 171)

6 Ocak 1922: Gaulis'in Adana'dan ayrılışı. (s. 171)

13 Ocak 1922: İkdam gazetesinde Gaulis'in Yunan zulümlerine dair demeci (s. 172)

Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü'nün 1973'te yayınladığı, Utkan Kocatürk'ün «Atatürk ve Türk Devrimi Kronolojisi» nde ise Madam Gaulis'e daha az yer verilmiştir. Fakat bunda da eksiklerine rağmen, Jaeschke'yi tamamlayan birkaç not vardır.

Kocatürk'ün, Jaeschke'nin kitabı daha önce yayınlandığı halde, neden bu noktalarda noksan kalmayı kabullendiği de sorulmağa değer.

Kocatürk'te, Gaulis'i takip edelim:

21 Eylül 1919: İngiliz kadın gazeteci Berthe Georges - Gaulis'in İstanbul'a gelişi. (s. 74)

11 Şubat 1921: Fransız kadın gazeteci Berthe Georges - Gaulis'in İstanbul'a gelişi. (s. 167)

30 Nisan 1921: Fransız kadın gazeteci Berthe Georges - Gaulis'in Ankara'ya gelişi. (s. 176)

12 Mayıs 1921: Fransız yazarı Madam B. Georges - Gaulis'in Ankara dönüşü İstanbul'a giderken Kastamonu'ya gelişi ve Gençler Kulübünün çay ziyafetinde konuşması: «... Türkler hakkında son derece iyi duygularla memleketime dönüyorum. Fransız umûmî efkârını tenvir edeceğim. Çok mâhir ellerle idare edilen milli hareket mutlak kazanacaktır. Yunanlılar kovulacaktır. (s. 177)

5 Eylül 1921: Mustafa Kemal Paşa'nın Cephe'den Fransız Gazeteci Berthe Georges - Gaulis'e mektubu: «... Yunan müstevlisini memleketimin hâricine defedebileceğimi kat'iyyen ümit ediyorum.» (s. 190)

21 Kasım 1921: Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin Fransız kadın gazeteci Berthe Georges - Gaulis'e, fedâkârane çalışmaları sebebiyle, teşekkür kararı. (s. 197)

BAŞKA KİTAPLARA GÖRE

Madam Berthe Georges - Gaulis ve onun yakın tarihimizde oynadığı rolden bahseden kitaplar çok değildir. Hatta muhakkak bahsetmesi icap edenler ve bahsetmeden geçmesi imkânsız gibi görünenlerde bile bu kadın, sessizce geçiştirilmektedir. Halbuki, kendi eserlerinden nakiller yaptığımız zaman da görüleceği gibi, bu Madam, hiç de geçiştirilecek bir madam değildir.

(Devamı var)

Angora, le 23 Décembre 1921.

Monsieur le Maréchal

Sur ma prière, Madame Berthe Georges-Gaulis a bien voulu ajouter une nouvelle preuve d'amitié à tant d'autres, en se chargeant de Vous faire parvenir ces quelques lignes. Je profite donc de cette occasion pour Vous exprimer ma profonde reconnaissance pour la sympathie que Vous avez bien voulu nous témoigner dans notre lutte pour l'indépendance. La France n'a pas déçu l'espoir que nous avions en elle; et par la voix de ses chefs les plus autorisés, elle a su nous reconforter par d'affectueuses paroles aux moments difficiles que nous avons vecus. Parmi ceux qui, dans une claire vision des intérêts supérieures de la France et de la situation particulière qu'elle occupe dans la Méditerranée, se sont déclarés pour le maintien de la politique traditionnelle de la France en Proche Orient, Votre Excellence figure au premier rang et, nul doute, Votre haute intervention a fait pencher la balance dans ce sens. Nous sommes heureux de voir que les efforts déployés, de part et d'autre, ont porté leurs fruits sous la forme de la conclusion de l'Accord d'Angora; et nous fondons de grands espoirs sur cet instrument, qui ne manquera pas d'exercer le plus heureux effet sur les liens d'amitié séculaire entre les deux Peuples, qui viennent d'être rétablis dans un si large esprit de cordiale sincérité. J'ose donc, espérer, Monsieur le Maréchal que Vous continuerez à nourrir à notre égard cette précieuse sympathie que nous apprécions à sa haute valeur.

Veuillez agréer, Monsieur le Maréchal, l'assurance de ma très haute considération.

Moustafa Kemal

M. Kemal'in Mareşal Lyautey'e yazdığı 23 Aralık 1921 tarihli mektup.

19 Ocak 1922: GGaulis'in «Yeni Adana» gazetesi muhâbirine: Türk ordusu her zamankinden kuvvetlidir, diye demeç verdiği haberinin İkdam gazetesinde çıkması. (s. 172)

3 Şubat 1922: Gaulis'in «Figaro» gazetesinde: «Sakarya savaşı yeni bir devir açtı» diye yazdığı haberinin İkdam'da çıkması (s. 173)

KOCATÜRK'TE MADAM GAULİS

TESBİT — Sadık Özarslan

KÖYLERE DİKKAT

Köylerimizde kusurlu da olsa dinî hayatın devam ettiği herkesçe mâlûmdur. Köylümüz, dindârdır... Köylümüz misafirperverdir... Köylümüz, dînine ve dîn adamına candan bağlıdır. Hatta köylümüz; geceleri kâim, gündüzleri sâimdir. Biz, köylümüz için böyle deriz ve onu böyle biliriz.

Gerçekten de, köylere gittiğimizde köylümüzün bu husûsiyetlerini yakînen görmekte ve bundan büyük zevk almaktayız. Müslüman Türk köylüsü hâlâ dîndar, hâlâ misâfirperverdir. Bunca yıkıcılıklara rağmen yine de yapıcıdır, yapıcı yoldadır. Köylümüz; dîn denince durur... Dîn adamı gelince hürmette kusur etmez. Hakikat'i anlatınca «olmaz!..» demez. Şu ahlâksızlık selinden, en az zararla kurtulan ve ahlâklı yaşamaya çalışan köylümüzdür.

Bütün bunlara rağmen şunu da bir gerçek, hem de acı gerçek olarak söylemek lâzımdır ki; bozulmalar köylerimize de yayılmaktadır. Ahlâksızlık, sârî hastalık hâlinde her tarafı kasıp kavurmaktadır. Sağduyusu olmasa, köylümüzün hemen bozulması işden bile değildir. Lâkin Allah'a şükürler olsun ki; onlarda İslâm'dan aldıkları bir sağduyu vardır ve bu sağduyu, birçok kötülüklerin aralarına girip kök salmasına mânî olmaktadır.

Şunları; alâkalıları uyandırmak ve vazifeye çağırmak için yazmaktayız... Bilinsin ki; değişiklikler köylerimizi de tesîri altına almakta, köylümüze nefes aldırmamaktadır. Mü nevverlerimizin az olmasına ve hatta hiç olmamasına rağmen ahlâksızlık karşısında köylümüz, sağduyulariyle ve îman esaslariyle yaşamaya çalışmakta; mâneviyatını kurtarmaya gayret etmektedir. Zaten bozguncular, köylümüzün okur-yazar olmamasından istifâdeye çalışmakta ve fakat onların sağduyuları karşısında devamlı mağlûb olmaktadırlar.

Zaman zaman bazı köylere gidiyor; köylü kardeşlerimizle dertleşiyoruz. Fırsat buldukça gençlerle görüşüyor, ihtiyarlarla tanışıyoruz. Çeşitli şikâyetlerini dinliyoruz... Netice de şu kanaata varıyoruz ki; köylümüzün evvelâ îmânını ve ahlâkını kurtarmak şarttır!..

Almanya'dan gelen bazı gençler, eski köye yeni âdet getiriyorlar... köylerde caka satıyorlar ve bir kısmı çok daha ileriye gidip köylünün yanına yaklaşmıyorlar. Selâm alıp veremiyorlar; su yerine bira içiyorlar. Bir Alman gibi yaşamayı mârifet sanıyorlar. Ve evlerinin üzerine teslîm bayrağı çekercesine televizyon antenlerini ve direklerini çekiyorlar... gün oluyor ki; içinden çıktıkları köylü ile eğleniyorlar. Üstelik köye başka ahlâksızlıklar da getiriyorlar. Tabii köylü bunları hazmedemiyor ve modern görünmek isteyenlerle bağdaşamıyor.

Netice nereye varıyor, biliyor musunuz? Dîn'i, diyânet anutmaya... Eyyamcı gençlere, ne oldum delisi olanlara oru ağır geliyor. Namaz kılınmıyor. İslâmda reform yapmaya çalışıyorlar. Bugün nice köyler var ki, bünyesinden çıkmış bi hocası yok. Hocalarını başka yerlerden getiriyorlar. Ezâ okuyacak adamı yok... İmamlık, müezzinlik yapacak durumda değiller. Bugün Türkiye'de kapılarında ve mihrâbında o biten câmiler, Cuma Namazı kılınmayan yerler var. Hâs v saf köylümüz de bozulma yolunda... Aman dikkat!.. Kurtalım köylerimizi!.. Yoksa...

ALMANYA İNTİBALARIM

Kendisine bu hususta islâmî hükmü izah ettim. «İslâm evveli siler» meâlindeki hadis-i şerifi sened gösterdim. İslâm Tarihi'nden bir hayli misâller zikrettim. Fakat kadıncağız hiç de tatmin olmuş gözükmedi ve benim de kendisine İslâm'ı kolay göstermek gayreti içinde bulunduğum hükmüne vardı.

Bu Ahrend Hanımla, sonraları daha pek çok defa görüştük. İslâm'ı ne sebeple ve nasıl seçtiğine iyice muttali oldum. Kendisi samimî bir sûrette müslüman olmuştu. Onu Türkiye'ye dâvet ettim. Cevâbı son derecede düşündürücü idi.

«— Türkiye gibi en iyi müslümanların bulunduğu memlekete gitmekten korkarım. Onların yanında ben belki halâ gâvur gibi kalırım» diyordu.

Tâlihin garip cilvesine bakınız ki; bu kadın birkaç sene sonra Türkiye'ye gelmiş, misafir kaldığı evin mensuplarıyla evimize de uğramış olduğu halde kimin evine geldiğini bilememiştir.

Gerçekten 1969 yılında, oğlum Sünûsi sünnet olmuştu. Sünnet düğününe gelenler arasında bir de Alman müslüman hanımı varmış. Bunu bilâhara öğrendim. Zira düğünde bazı resimler çekilmişti. Resimler tab edilip geldiğinde, bunlar arasında Ahrend Hanımın da bulunduğunu gördüm ve işi anladım Derhal soruşturdumsa da, Almanya'ya döndüğünü söylediler.

Aachen'da Bilâl Câmi-i Şerîfi

Bu kadın, beni Almanya'dan yolcu ederken çantama fındık fıstık gibi kuru yiyecekler sokuşturuyordu Kendisine mâni olmak istediğimde cevaben dedi ki:

«— Sen bu gâvurları bilmezsin. Bunların hiç birşeyi yenmez. Ekmekleri bile şüphelidir. Hiç olmazsa kapları domuza bulaşmıştır. Kaldı ki, sen müttaki bir insansın. Besmele ile pişmeyen bir şeyi nasıl yersin. Üstelik bunlar hepsi de cünüptürler.»

Bana verdiği kuru yemişlerin Türk malı olabileceğini tahmin etmiştim. Etiketlerine baktım, İzmir menşe'li olduğu yazılıydı. Fakat garipti ki; etiket İngilizce ve Rumca idi. Anlaşılan Yunanlılar reeksport yaparak Türk mallarını bütün Avrupaya satıyorlardı.

Söz, Alman muhtevi ve muhtediyelerinden açılmışken bu konferansta müşâhede eylediğim birkaç vak'ayı daha nakletmek isterim:

Konuşmacılardan biri de bunlardandı. «Der Stimme des İslâm» yani «İslâm'ın sesi» adında bir mecmua çıkaran konuşmacının her kelimesi, bizim gibi İslâm kendisine babadan miras kalmış olan müslümanların idrakleri üzerine birer balyoz tesiriyle inivermişti.

Bu muhtedi Alman uzun ve heyecanlı konuşmasında şöyle diyordu:

«— Biz Alman müslümanları hak ve hakikati sizler gibi ebâecdâd müslüman gelen insanların hemen hemen hiç bir yardım ve alâkaları mevzubahs olmaksızın kendi kendimize buluyoruz. Bunun kolay olmıyacağını takdir edersiniz. Bugün Alman cemiyeti büyük bir manevî boşluk içindedir. Eski kıymet hükümleri yıkılmış ve yerlerine yenileri ikâme edilememiştir. Bu yüzden dehşetli bir buhrana sürükienen ve kendini boşlukta hisseden pek çok Alman'ın eski dini ile alâkası tamâmen zâil olmuştur. Mahkeme koridorlarına giderseniz, kilise için kesilen vergiyi geri almak maksadıyla dinsizliğini tescil ettirmek için dâvâ açmış bulunan Almanlar'ın uzun uzun kuyruklar teşkil ettiğini görürsünüz.

Asrımız, propaganda imkânlarının alabildiğine genişlediği bir asırdır. Bu devirde İslâm gibi en bâriz ve insan tabiatına uygun gerçekleri ihtivâ eden bir dinin üstünlüğünü anlatmamanın ağır vebâlinden korkmuyor musunuz? Benim eski dindaşlarım olan hristiyanlar, geniş imkânlarla techiz eyledikleri mutaassıp papazları Şimâl Kutbu'ndaki Eskimolar'dan Merkezî Afrika'daki Zencilere kadar insan topluluklarının mevcud olduğu her yere gönderiyor. Bu uğurda büyük paralar sarfediliyor. Sizse, bizlerin kendi kendimize hak ve hakikatı görerek müslüman olmamızı bekliyorsunuz.»

Elindeki mecmuayı göstererek:

«— Bakınız, biz şu mecmuayı kendi başımıza çıkarıyor ve bununla birkaç Alman'ı daha hidâyete erdirmeye çalışıyoruz. Fakat bugüne kadar hiç bir müslüman gelip de bize ne yaptığımızı ve ne gibi müşküller içinde bulunduğumuzu sormamıştır. İhtimâl ki; aranızda müslüman olmuş Almanlar'ın adedini yaklaşık olarak söyliyebilecek bir tek ferd bile mevcud değildir. Soruyorum sizlere, hanginiz İslâm'a mütemâyil bir Alman'la meşgûl olmuşsunuzdur?!. Bu kadar propaganda vasıtasının mevcud olduğu bir devirde islâmî gerçekleri her tarafa yaymamanın ağır mes'uliyetinden korkmuyor musunuz?!»

Muhtedi Alman bu mealdeki uzun konuşmasını yaparken yer yer sesini yükseltiyor ve yüzü renkten renge giriyordu. Doğrusu bana tercüme edildikçe her kelime idrak ve vicdanım üzerinde bir balyoz te'siri hâsıl etmişti.

UMSO'nun o yılki toplantısına iştirak eden Braunschweig Üniversitesi delegelerinin başında genç, cevval ve öfkeli bir Türk genci vardı. Reisliğini deruhte eylediği hey'etteki sâir milletlere mensup müslüman gençlerin, O'na büyük bir hürmet gösterdikleri ve kendisinden çekindikleri derhâl göze çarpıyordu. Bu genç Uşak vilâyetimizin Banaz kazası halkından küçük bir devlet memurunun oğlu Ahmed Rüştü Banaz'dı.

Onbeş yıldır Almanyadaki her islâmî faaliyete şuurunun aydınlığı, zekâsının berraklığı ve enerjisinin coşkunluğu ile istikamet vermiş bulunan bu genç kardeşimiz; Almanya'da modern fizik tahsil etmekte idi. Fakat tuhafı şu ki; vatanından ayrıldığı sırada ne islâmî bilgisi ve ne de bu hususta herhangi bir gayret göstermek meyli vardı. Yalnız Türk Milletinde asırlardan beri bütün efrâd-ı milletin rûhuna sinmiş olan bir İslâm ahlâk anlayış ve sezişine sahipti. İlk olarak lisan öğrenmek üzere kaydolduğu Goethe Enstitüsünde «domuz eti» mevzuunda ısrarlı bir direniş göstermişti ki;

(Devamı var)

TUĞRA
MUSTAFA YAZGAN

Günümüzün Vasilias'ları

Geçtiğimiz günlerde «*Bizanslı Zorba*» isimli bir film seyrettim. Bizans'ın en karışık zamanlarında, başına belâ kesilen, milletine zulmeden, sevgilisine göz koyduğu namlı yüzbaşısının başını kestirip tepside huzuruna getirten, bunu gören kızın delirmesine sebep olan, sefih, şehvetperest, ayyaş, gaddar ve zâlim Vasilias, bize günümüzden çok şeyleri hatırlattı. Bu zâlim ve zorbaya haddini bildirmeğe gelen iki Türk'ü kalleşçe zindana attırıp, emrindeki paralı glâdyatörlere kırbaçlatırken genç savaşcının bi cümlesi var ki, âdeta ruhumuzun tercümânı oldu. Kırbaç izlerinin mosmor şeritler hâlinde çizildiği bir sırada genç savaşçı şöyle diyor:

«— Sayıyorum Vasilias! Bunun intikamı acı olacak...»

●

Zulmün maddî ve mânevî kırbacı, İslâm devletlerinin ve Müslüman-Türk Milleti'nin ruhunda şaklıyor. Ruh mimârîmiz, fikir, düşünce ve imân dünyamız günümüzün Vasilias'ları tarafından zorbaca tahrip ve imha edilmek isteniyor. En az elli yıldan beri, Türkiyenin hakikî mânâda bir kalkınma ve yükseliş'e kavuşturulamaması, bir medeniyet hamlesine eremeyişi ve her geçen gün kötüye giden şartların Vasilias'lar eliyle daha da bozulması karşısında, bir hakikat, bütün açıklığıyla ortaya çıkmaktadır. O da şudur: Bugün ruh iklimimizde zâlim Vasilias'lar ve onların paralı glâdyatörlerinin bu şaklayan kırbaçları, bizi ebedî mahkûm etmek, bizi yıkmak, çökertmek, bizi Batı'nın (ister Kapitalist, isterse Sosyalist yaftalı olsun) uşaklarına ezdirmek isteyen, bizim kalkınmamızdan huzurları kaçan, bizim yükselişimizi kendilerinin çöküşüne yol açacak bir hamle kabul edip, bizi iflâh etmeyen dış ve onların içimizdeki satılık ajanlarının zulüm kırbaçlarıdır. Anayasa, partiler, siyasî manzara, beyanat fırtınası, seçim ümidleri ve oyunları, hükûmetler resmi geçidi hepsi bir mânâda teferruat hükmündedir.

Siyasî akışın gürültülerine kendimizi kaptırmadan, sâlim bir dikkatle cemiyetin nereden gelip, nereye doğ u gittiğine bakarsak, günümüzün zâlim Vasilias'larının üstümüze dikilmiş düşmanca nazarlarını hemen farkedebiliriz. Vasilias'ların paralı gladyatörleri üstümüze ağ atıp, bizi esir etmiş görünüyorlar. Bu ağ içinde suratımızda şaklayan zulüm kırbaçları Vasilias'lara şeref getirmiyor. Ağlar durduğu yerde çürüyor. Bağlar çözülüyor. Vasilias'lar kendileri için korkunç neticeyi hissetmişe benzerler. Zaman, (Allah'ın kudret ve takdiri ile) İslâm'ın lehine işliyor. Vasilias'lar panikte. Zulüm kırbaçlarını biraz daha, biraz daha kinle, hırsla, düşmanca, merhametsizce vuruyorlar. Genç savaşcıların dudakları kıpırdıyor. Zafer duaları içindeyiz... Ve fısıltı hâlinde:

«— Sayıyoruz Vasilias'lar... Bunun intikamı acı olacak!..» diyoruz.

BİR TÜRBAN DÜŞMANLIĞI

MALATYA'dan
İsmail KARAKUZU
Bildiriyor

...da, Medeni Kanun ve Devrimlere bağlılık adı altında yapılan ve demokrasi ile telifi kabil olmayan bir hadiseyi ibretle sunuyoruz:

Malatya'da faydalı cemiyet hizmetleri ve diğer değerli icraatları ile tanınan, Malatya Kadınlararası İlim-Kültür ve Ahlâk Yayma Cemiyeti'nin Muhasibesi Ticaret Lisesi Mezunu Melâhat Karaduman adlı bir hanım kızımız Malatya Ticaret Lisesine müracaat ederek normal lise fark derslerinden imtihana dışardan girmek ister ve bu isteği idarece kabul edilir. Fakat 29.6.1976 günü saat 9.00 da M. Karaduman Edebiyat dersinden imtihana girmek için gelince başı örtülü olduğunu gören Müdür Mehmet Paçacı ve Müdür Muavini Özer Sezer müdahele ederek:

«Kızım bu kıyafetle imtihana giremezsin, ya başını açarsın, ya da imtihanı bırakarak çekip gidersin» derler.

Bunun üzerine o kadar talebe içerisinde kıza yapılan bu yersiz hareket ile imtihan kâğıdına cevapları yazmasına fırsat verilmeyerek kâğıt elinden alınır ve dışarı çıkarılır.

Bu durum kısa zamanda Malatya'da duyulunca halkın başörtüsü düşmanı Müdür Mehmet Paçacı'ya karşı infialine yol açar ve bu durum neticesi ertesi gün Felsefe imtihanı için mektebe tekrar gelince M. Karaduman'ı imtihana girmeden önce müdür çağırarak, bu işte kendisinin bir kusuru olmadığını söyler ve bundan sonra kendisini imtihana kabul eder. Böylece birgün evvel gösterdiği baş örtü düşmanlığını, aklınca ikinci gün silmiş olarak kendisini temize çıkarmaya çalışmıştır.

Şimdi başta Sayın Maârif Vekili ve diğer ilgili makamlara soralım:

a) Dışardan mektep bitirme imtihanlarına girenlerin başörtülerini çıkarmaları hangi talimatnâmeye ve hangi vicdan hürriyetine göre yapılıyor?.

b) Şayet böyle bir kıyafet tahdidi varsa: Mini etekli, Pantolon-Bulüzlü, makyajlı ve uzun tırnaklı kızlarla, favorili, pala bıyıklı, hippi kılıklı ve benzeri durumda olarak dışardan imtihana giren erkeklerin bu kıyafetlerine neden müdahale edilmezde, hayanın senbolü olan baş örtüsüne böyle hücum edilir?

c) Hariçten imtihana giren bu kızımız yalnız kovulduğu dersten sınıfta kalmış olup, elinden müktesep hakkı alınmış ve dolayısı ile devre kaybederek Eylül dönemine kalmıştır. Bunun müsebbibi de Müdür Mehmet Paçacı ve müdür muavini Özer Sezer olduğuna göre, bu hanım kızın gasbedilen hakkının mezkûr şahıslardan alınması icap etmez mi?

d) Müdür Mehmed Paçacı, bu makama tayin edildiği 1976 Şubat ayından beri adı geçen mektepte âdeta mukaddesatçı ve sağcı talebeleri harcamaya çalışarak, solcuları müdafaa etmekte olduğu da bir gerçekken, bu hareketlerine göz yumanlar kimlerdir?

M. Karadumana baş örtüsü dolayısı ile yapılan bu hareket, bir kıyafet şekli vesile edilerek açık şekilde inancına yapılmıştır. Her devirde olduğu gibi, bu günde maâlesef İslâm düşmanları aramızda mevcuttur. İşte bunlar zaman zaman su yüzüne çıkmakta ve millet tarafından da nefretle karşılanmaktadır.

Bu vesile ile deriz ki: Demokrasi, halk ekseriyetinin arzu ve hissiyatına uygun bir idare olarak tarif edildiği gibi tatbik edilsin ve bu hadisede olduğu gibi Demokrasi kâidelerine uymayan tutum ve davranışlara fırsat verilmesin.

KİLİSE VE CÂMİ

İngiltere Birmingham'da «Lâik cemiyette kilise ve câmi» mevzulu bir gün devam eden bir konferans aktedilmiştir.

ELLER...

Demirel: Tetik çeken elle tesbih çeken el bir değildir» dedi.

Münâfığın hesabı «Nalıncı keseri» dir
«Din için, Allah için» solcuya dur denmiyor...
Hakk'ı tesbih edenin bu acı kaderidir
Arkadan vurmak için, zahiren «vur!» denmiyor...

Ustaoğlu

AFGANİSTAN PAKİSTAN YAKINLAŞMASI

Afganistan ve Pakistan müşterek inanç, kültür ve tarihe sahip komşu iki devlettir. Doğrusu büyük talihsizliktir ki, bu iki devlet arasındaki münâsebetler çok önceden beri bozuktur.

Son zamanlarda İran Şahı bu iki devlete arabulucu oldu. Başvekil Butto tekrar tekrar Afganistan Devlet Reisi General Dâvud ile herhangi bir zaman ve yerde görüşmeye hazır olduğunu ilân etti. General Dâvud'un dâveti üzerine Başvekil Butto 7-11 Haziran tarihleri arasında Afganistan'ı ziyâret etti. Bu ziyâreti sırasında kendisine sıcak bir alâka gösterildi. Ziyâretin sonunda neşrolunan resmi tebliğ her iki tarafın ihtilâflarını tahlil eden bes prensipi ihtiva ediyordu:

1. Birbirlerinin toprak bütünlüğü ve hâkimiyetine saygı göstermek.
2. Müşterek adem-i tecâvüz.
3. Karşılıklı olarak birbirlerinin içişlerine müdahale etmemek.
4. Eşitlik ve karşılıklı yardımlaşma.
5. Berâberce huzur ve asâyiş içerisinde yaşamak.

Tarafeyn birbirlerinin aleyhinde propaganda yapmaktan da keza vaz geçmeye râzı oldular. İki taraf arasındaki görüşmeler daha sonra tesbit edilecek bir tarihte General Dâvud'un Pakistan'ı ziyâreti ile devam edecektir.

BİR GARİP MERÂSİM!..

Uşak'ın Banaz Kazasında 1968 yılında kurulan «Banaz civa fabrikası» zarar ettiği için geçenlerde kapatıldı.

Hesap kitap mes'elesi bu, kapatılır ya! Buna bir diyeceğimiz yok. Yalnız diyeceğimiz o'dur ki; Fabrikanın kapanışı dolayısı ile bir merâsim tertib edilmiş.

Hoppalaa! ne oluyoruz Allah aşkına! Temel atılır merasim, tesis açılır merasim. Anladık ama... Bu da nesi... Ölene merasim, doğana merasim derken efendim. Fabrika kapanır yine merasim!..

Bu gidişle gazoz kapağı açma. Kapı kilidi açma merasimleri de yapılırsa şaşmayın!..

ALMAN MUHTEDİLERİ AACHEN CÂMİİ'NDE

(Baştarafı 16. Sayfada)

tinizi çekmiştir. Görüyorsunuz sayımız çok az. Fakat burada bulunanlara bakarak «Almanya'da müslüman olan Almanlar bu kadarmış» diye kötümser olmayınız. Muhakkak ki; Almanya'daki muhtediler bu kadar değildir. Ne var ki; bizim elimizde bulunan adresler çok az. Bundan böyle bu işi daha ciddî olarak ele alıp müslüman olan Alman kardeşlerimizin hepsinin adreslerini temin etmeye çalışacağız. Böylece toplantılarımıza katılanlar da devamlı artacaklardır. Aslında birbirimizi tanımaya da mecburuz. Zira, mühtedi kardeşlerimizin birçok mes'eleleri var. Şâyet bu mes'eleler halledilmezse hiç birimiz yüce dinimizi lâyıkı veçhile öğrenme imkânını bulamayız..»

Bir dahaki toplantının Ekim ayı içerisinde yine Aachen Teknik Üniversitesi yanında yapılmış olan Bilâl Câmii'nde yapılması kararlaştırılan toplantıya katılan mühtedi Almanların hemen hemen ekseriyetinin yüksek tahsilli olduğu da dikkatleri çekmiş ve toplantıyı Aachen da bulunan bazı Türk işçileri de takip etmişlerdir.

Gazeteci Muhtedi Alman Hidâyet Ude İslâmî kıyafetiyle

Alman Muhtedileri Aachen Câmi'i Şerifi'nin yemek salonunda samimî bir hava içinde görülüyorlar.

ALMANYA'DAKİ KARDEŞLERİMİZE BİR AÇIKLAMA:

İdârehânemize gelen Üsküdar Selimiye Câmii Şerifi İmam ve Hatibi İbrahim Kaya SEBİL vâsıtasıyla Almanya'daki kardeşlerimize aşağıdaki hususun âcilen duyurulması ricasında bulunmuştur:

«Almanya'daki bazı dostlarımdan aldığım mektuplardan Mehmed Akif Bayraktar isimli bir şahsın «MİLLÎ İRŞAD Basın Yayın Organizasyon A.Ş.» adıyla bir ticarî teşebbüse giriştiğini, bu arada işçilerimizden para topladığını ve maalesef beni de kendisiyle birlikte gösterdiğini öğrenmiş bulunuyorum. Bu şahsı asla tanımam. Bir iki defa ziyaretime gelmiştir. Kendisiyle hiç bir hususta teşrik-i mesaide bulunmam ihtimâli yoktur. İsmimi kullanarak para toplamasını teessüfle karşılıyorum.

Mehmed Akif Bayraktar adındaki bu şahısla ve onun giriştiği teşebbüslerle hiç bir sûrette alâkam bulunmadığı ve adımı kullanmasının haberim olmadan girişilmiş bir tertib olduğu hususunun muhterem SEBİL Gazetesi vâsıtasıyla Almanya'daki kardeşlerimize duyurulmasını rica eder, bilvesile giriştiğiniz islâmî mücâdelede muvaffakiyetler dilerim.

H. İbrahim KAYA

AKSA KONFERANSI

Birleşmiş Müslümanlar Teşkilâtı Kudüs'ün restoresi mes'elesi üzerinde Londra'nın meşhur Royal Albert Hall'ünde 27 Haziran'da bir konferans aktediyor. Bu konferansa Ezher Şeyhi Şeyh Abdülhalim Mahmud, Şeyh Subhi (Libyalı), Şeyh Salih Gazzaz (Rabıtatül Âlemil İslâmi Kâtibi Umûmisi), Kâmil Şerif (Ürdünlü) ve daha başka meşhurlar da katılacaklardır.

ÜÇ KUPON BİR GAZETE 25...

Rab-ı Âli'nin adı büyük kendi küçük gazeteleri bir piyango yarışına girdiki sormayın...

Adamların «yazılı, çizili ve resimli bir cehalet» yaprağını aldınmı on bin, yüz bin ve milyonu cebinde bil!.

Hele bunların içinde, «İki birader»den birisine âid bir fuhuş gazetesi vardı ki, geçen sene on kupon biriktirene «Bir gecelik hanım» ikrâm ediyordu!.

İçimizdeki beyinsizlerin, dünyalarının yüzünden bizi helâk eyleme Allahım!.

ÇOK HACILARIN ÇIKTI HAÇI...

Türkiye'de muhafazakâr insanların okuduğu ve «büyük gazete»liğe yükseltilen Tercüman'ın coktanberi hem câmie. hem kiliseye mum veren bir zihniyete sürüklendiği mâlumdur. İşte size bunu ispatlayan delillerden biri. Bu gazetenin Almanya baskısından aldığımız yandaki kupürü izah için bilmeyiz herhangi bir şey yazmaya lüzum varmıdır. Kısacası, çok hacıların çıktı haçı zir-i berâlde.. yani koltuk altında...

Aslında bu gazeenin seyyiat dosyası çok kabarık. Ama şimdilik bu kadarla yetiniyoruz.

Tercüman 7 TEMMUZ 1976 ÇARŞAMBA

BENİMLE EVLENİR MİSİNİZ?
TERCÜMAN GAZETESİ (Evlenme Sütunu)
Topkapı, Londra Asfaltı, Tercüman Tesisleri
İSTANBUL/TÜRKEİ

TÜRK–ALMAN DANİMARKALI BAYANLAR VE BAYLARLA EVLENMEK İSTEYENLER
Evlendirme Enstitüsü
GÜNER
Postfach 111665
2 Hamburg. 11
Deutschland.
(Broşürler 10,-DM'dir.)

HAYAL Mİ GERÇEK Mİ?
AKDENİZ RÜZGARI
BENİM GÖNLÜM SENDE
20 yaşında, 1.52 boyunda, 58 kilo

ALMANYA POSTASI

(Baştarafı 16. Sayfada)

A. Vardar KERİM
Bornwiesen Weg. 45
Tel: 0611-59 47 13

Yahya TEL
61 Kotbusser-damm 79
Türk Kültür Derneği E.V.
Pastfach 457
1000 BERLİN

Hasan ŞAHİN
Alzey Str. Opel Wohnheim Nr. 17
690 RÜSSELSHEİM/M.

Ahmed LAPÇIN
Heim Str. 11-24 Nr. 306
SZ-WATENSTEDT

Mehmed DEMİRCİ
61 Schönlein Str. 15/5
1000 BERLİN

Fahri IŞIK
Am Gaswerg 7-9
28 BREMEN-NEUSTADT

Nedim YALÇIN
Linden Selma Str. 6
3000 HANNOVER

Emin AKPINAR
Gau Str. 52
Tel: 06131-22 15
65 MAİNZ

Abdullah GÜLER
İndustrie Str. 14
Wolfmüller
Tel: 0621-101763
67 LUDWİGSHAFEN

Mehmed KAAN
Marles Grube 44
2400 LÜBECK 1

Yaşar SEVİNÇ
Clemens Straat 24, B
21 ROTTERDAM

Mehmed Turan TAGRAF
Altlander Str. 41
2150 BURXTEHİDE

Nazmi BOYNUKALIN
Gruben Str. 12
6342 HAİGGER

H. Mehmed POLAT
Schützen Str. 6
5040 BÜRÜHL

CEMİL MERİÇ
UNUTULAN BİR KİTAP

(Baştarafı 5. Sahifede)

re ederek» birçok meseleleri halledebilir. Ama bütün me iyetlerin tek insanda toplanması, bahtiyar bir tesâdüftür. Hoş aranılan vasıflar tek insanda toplansa da, adam ölünce güçlükler yeniden belirir. Binâenaleyh «*bir ehl-i hal ve akd*» zümresiyle müşâvereye ihtiyaç vardır. Bu zümrenin başında, bir «*reis-ül vükelâ*» bulunmak icap eder. Hükümdarla anlaşamadıkları zaman reis-ül vükelâ onun keyfi hareketlerine mümâşat göstermeyip, istifa etmelidir.

«Halifenin bir zata vezâret tefviz etmesi, halifenin dâire-i efkâr ve tasarrufatını daraltmaz.. Madem i vezirin halife-i vakt ile iştiraki câiz görülüyor, o halde umur-u siyâsiyenin külliyatında ehl-i hal ve akidden bir cemaat-ı mümtâzenin müşâvere-

ZEKÂT
İKTİSÂDİ MESELELERİN HALLİ

Yazan: Dr Yusuf KARADÂVİ — Tercüme: Dr Mustafa BİLGE

X

FAKİRLİK MES'ELESİNİ ORTADAN KALDIRMADA ZEKÂTIN ROLÜ:

Ayetin ışığı altında Peygamberimiz mezkür hadisinde bizlere nasıl yol gösterdi ise o şekilde bu gibi kimseleri kayırmamız, gözetmemiz lâzımdır.

Diğer bir rivâyette Hz. Peygamber:

«Kapı kapı dolaşarak bir iki hurma, birkaç lokma toplamaya çalışan kimse gerçek fakir değildir. Gerçek fakir; ihtiyacı olan ve fakat bu ihtiyaçları için insanlardan birşey istemeyendir.» buyuruyor. (Bu hadis müttefekun aleyhtir.)

Şu halde bizlerin zekât ve sadaka vermek için bu gibi kimseleri arayıp bulmamız elzemdir. Yardıma hak kazanmış olanlar bunlardır.

İmam Hasan-ı Basrî hazretlerine evi olan, hizmetçisi olan bir kimseden bahsedlidi ve zekât alabilir mi diye sorulduğunda Hasan-ı Basrî cevâben:

«Şâyet ihtiyacı varsa alır. Herhangi bir mahzuru yoktur.» demiştir. (1)

İmam-ı Ahmed b. Hanbel'e onbin lira veya o civarda senelik geliri olan bir akar sahibinden bahsedildi ve bu kimsenin bu kadar geliri var ama ihtiyaçlarına yetmiyor dendiğinde «zekât alabilir» diye cevap vermiştir. (2)

Mes'elenin daha fazla açıklığa kavuşması için mezheb imamlarımızın bir iki sözünü daha burada nakletmevi münasib görüyoruz.

Şâfi Hazretleri:

Bir kimsenin bir akar geliri olur fakat bu geliri onun ihtiyaçlarına kifâyet etmezse o kimse fakirdir, miskindir. Kifâyeti kadar zekât alabilir.» (3)

İmam-ı Mâlik:

Nisaba veya daha ziyâdesine mâlik olduğu halde efradı ailesi çok olduğu için ihtiyacı olan kimseye evi ve hizmetçisi olsa bile zekât verilebilir» (4) demektedir

Ebu Hanife Hz. leri:

«Şâyet ehli ise ve ihtiyaç sahibi ise bir kimsenin evi olması, evinde hizmetçisi, silâhı atı ve kitapları olması onun zekât almasına mani teskil etmez.» buyurmuşlardır.

(1) Bk. Ebû Abid, el-Emvâl, s. 556
(2) Bk. el-Mugnî, büyük şerhi ile beraber, c. 11. s. 525
(3) Bk. el-Mecmu' c. VI. s. 192
(4) Bk. Halil'in Şerhi ve Adevî haşiyesi, c. 11. s. 215

ane daha ziyade mesag-ı şer'i olduguna kail olabiliriz.» Bilhassa böyle entrikalı zamanlarda, hükümdarın ehl-i hal ve akidle istişaresi zarûridir. «Umur-ı memleketi bir şahs-ı vâhidin uhdesine geçirmekten begâyet mücânebet göstermelidir.» İslâmiyeti liberalizmle uzlaştırmağa çalışan Paşa, büyük güçlüklerle karşı karşıyadır. Başka iklimlerde doğan, başka içtimaî şartlar içinde gelişen iki ayrı müessese, Hilâfetle liberalizm. Akvem-ülmesâlik, şuurlu bir uzlaşma teşebbüsüdür, şuurlu ama önceden başarısızlığa mahkûm. O da Âli Paşa gibi, Devlet-i Aliyye'nin geniş bir halk temeline dayanan bir millet meclisi için kâfi derecede «*olgunlaşmamış*» olduğunu düşünüyordu. Daha büyük tehlikeler de vardı: Devlet-i Aliyye, bir kavimler topluluğuydu. Fransa ihtilâli kavmiyet hislerini kamçılamıştı. Millet meclisine taraftar görünen hristiyanların çoğu, Devlet-i Aliyye'den ayrılmak emelindeydiler. O da değişmeyecek bir nizama taraftardır, Reşid Paşa gibi.

Gerçek bir müslümandı Tunuslu. Makam-ı Hilâfet'e sonsuz hürmeti vardı. Ama imparatorluğu kuşatan tehlikeleri de görüyordu. Padişah, dürüst ve müdebbir vezirinin istişâre tavsiyesini hiçbir zaman unutmadı. Sedaretden ayrıldıktan sonra da tavsiye ve tekliflerine tâlip oldu Paşa'nın. Lâyihalarını dikkatle okudu. Ve Paşa'ya yeniden sedâret teklif etti. Fikir mutabakat hasıl olamadığı için o makama gelmedi.

İNKILÂB MEZÂLİMİ

TÜRK MİLLETİ'NDEN GELECEĞİN TARİHÇİSİNE RAPORLAR

TAHRİB EDİLEN ESERLERDEN:

HATUNİYE MELEK HATUN MEDRESESİ TÜRBESİ VE MESCİDİ

— IV —

İ. Hakkı Konyalı

İstanbul ve Edirne câmilerinde bunların korkunç cinâyetlerine sık sık rastlanır. Mimar Sinan'ın Kadırga'daki Sokullu câmiinde, sur haricindeki Takkeci İbrahimağa câmiinde ve daha başka bir çok câmi ve mescidlerde ve bilhassa Süleymaniye'de rastlanır. Camilerin mermer sütunlarının ve duvarlarının üstlerine bile yağlı boya çekmek suretiyle mahvetmişlerdir. Bunları temizlemek için hususî ocaklar kullanmak lâzımdır. Fakat bu ocaklar da mermerleri yakarak kireçleştirmektedir.

Son yarım asır içinde Ermenilerin bu kötü ve kasıtlı hareketleri artmıştır. Çünkü onlar Müslüman vakıf müesseselerinde serbestçe ve pervasızca çalıştırılmışlardır. İşte Hatuniye Medresesi de bu ermeni cinâyetlerine kurban gitmiştir.

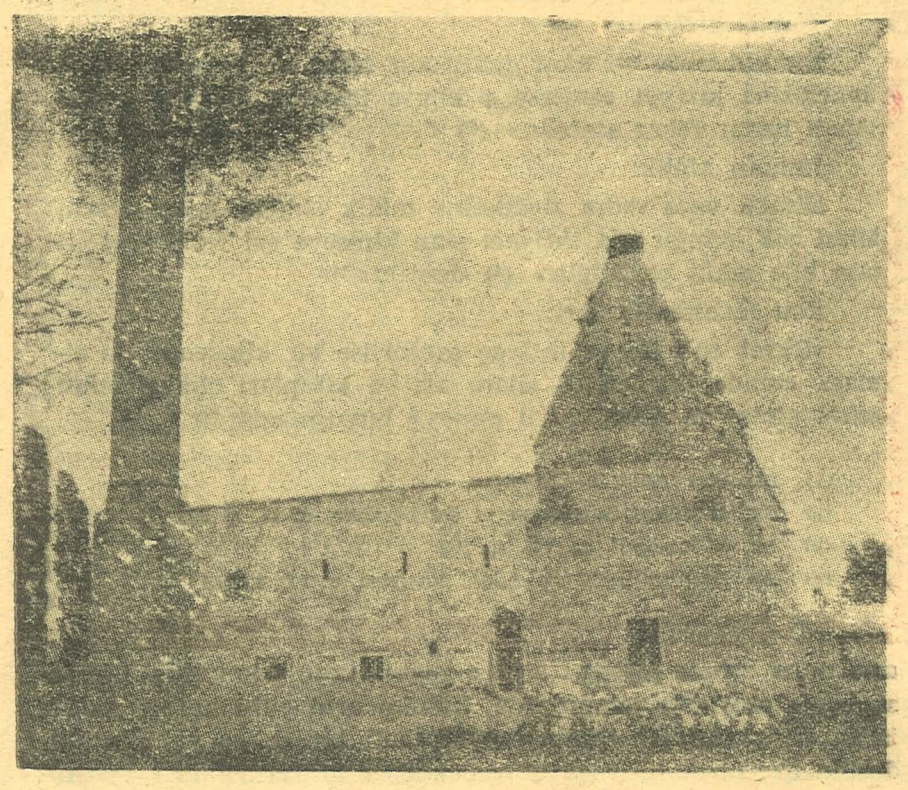

İbrahim Bey İmâretinin Güneydoğudan görünüşü

Ben Vakıflar Başmüdürlüğünün bu hâin elemanlarının söküp çöplüğe attığı âyet ve hadislerden teşekkül eden kitâbeyi büyük zahmetlerle kurtardım ve bir araya getirdim. Vakıf Umum Müdürlüğünden bunların yerlerine konulmasını, mimarın da cezalandırılmasını istedim. Fakat bu eski idâre kös dinlemiş, davul ve zurna vız gelmiştir. Yeni Vakıflar Umum Müdürünün dikkatini çekiyorum. Tâc kapısının eski ve yeni resimleri bende vardır. Kendilerinin emrine verebilirim. Kitabeli taşları da toplatmış, Vakıfların Karaman'daki bekçisine teslim etmiştim.

Hatuniye Medresesi'ni yaptıran hayır sever büyük hatunun adı da şimdiye kadar meçhul kalmıştır. Bir çok haberleri uyduran Feridun Bey münşiâtı bu Hatun'un adının Nefise olduğunu söylerken uydurmalarından birisini daha yapmıştır.

Bu hatun'un adı «Melek»tir. Şimdiye kadar bu külliyenin vakfiyesi de bilinmiyordu. Ben külliyenin vakfiyelerini buldum. Geniş ilim âlemine sunma hizmetini yaptım. Sık dokunmuş bir bez üzerine güzel bir sülüs ile yazılmıştır. Tomar hâlindeki vakfiye vaktiyle mütevellisinin elinde iken nasılsa bir başkasına geçmiş, ihmâl edilmiş, ıslanmış, üst kısmı kat kat ve katmer katmer çürümüş, kokmuş ve dökülmüştür.

Vakfiye 35 santim enindedir. Bize kadar ancak dokuz metresi gelebilmiştir. Bu vakfiye şimdi Konya'da Yusufağa Kütüphanesi'ndedir. Vakfiyede hatunun adı Melek olarak açıkça gösterilmiş ve tekrarlanmıştır. 787 yılı Rebiülevvelinin ortalarında tanzim etmiştir. Bu vakfiye tarihin zifiri karanlıklarına projektör ışığı tutmaktadır.

Karamanoğlu Alâeddin Bey'in karısı, Murad Hüdâvendigâr'ın kızı Melek Hatun'un medrese, türbe ve ictimâî yardım müessesinden müteşekkil manzûmesi eşsiz ve muhteşem tâç kapısı Vakıflar Umum Müdürlüğünün kötü bir kasdine kurbân gitmiştir. Devamlı ve ısrarlı neşriyâtımız üzerine güya burası tâmir edilecekti. Vakıflar Umum Müdürlüğü kaş yapayım derken göz çıkarmıştır. Şâirlerin civan kaşına, alâim-i semâya (kök kuşağı) benzettiği tâç kapının kitabeli kemerini yıktırmış ve âyetli taşları çöplüğe attırmıştır. Ben masraf ederek bu yazılı kemer taşlarını toplattım. Vakıflar'ın Karaman'daki bekçisine teslim ettim. Aradan yedi sene geçtiği halde bu kitâbeler yerlerine konmadı, suçlu ve yahut suçlular bulunamadı!.

Ben bu irfan yurdunun vakfiyesini de bulmuş ve ilk defa ilim âlemine tanıtma hizmetini yapmıştım. Vakfiyenin üst kısmı katmer katmer çürümüş, kopmuş ve yok olmuştu. 787 H. 1385 M. yılında büyük Türk âlimi Aksaraylı Muhammed Cemâleddin tarafından hazırlanmış ve tescil edilmiştir. Âile zenciri Fahreddin-i Râzi'ye kadar uzanan Cemâleddin, Amasya bir ilim merkezi iken orada hemşehrisi büyük âlim Cemâleddin İbrahim'den madde ve mânâ ilimlerini öğrenmiştir. Kutluoğlu Hacı Şâdgeldi Paşa da ders arkadaşı idi. Hacı Şadgeldi Paşa Amasya meliki (Emiri) olduğu zaman onu da beyliğin Kazaskerliğine getirmişti. Hacı Şadgeldi Paşa 783-H. 1381 yılında öldürüldükten sonra Cemâleddin o vakit Karamanoğullarına bağlı bulunan doğduğu Aksaray'a gelmiş ve sonra Karaman hükümdarı Alâeddin Bey tarafından Karamanoğulları Devleti'nin Şeyhülislâmlığına tâyin edilmiştir. O tarihte Konya Karamanoğullarının payitahtı idi.

Aksaraylı Cemâleddin'in Karamanoğullarının şeyhülislâmı olduğu şimdiye kadar ilim âlemince bilinmiyordu. Bu vakfiye bize bunu öğretmiştir. Vakfiyenin arapça tasdik satırlarını dilimize çevirerek veriyorum:

«Bu tescil ve tesbit kadıların, hâkimlerin ve insan vâlilerinin en âdili, en büyüğü, Konya şehri hâkimi Mehmedoğlu Cemâleddin Muhammed yaptı. Allah onun gölgesini bizim ve bütün müslümanların üzerine uzatsın!»

(Devamı var)

EVLİYÂ MENKIBELERİ

İMAM-I CÂFER-İ SÂDIK

HAKK'I GÖSTER:

Nakledildiğine göre adamın biri birgün Sâdık'ın yanına gelir ve:

«— Allah'ı bana göster, göreyim» der. Bunun üzerine Sâdık:

«— Sen Hz. Musa'nın (a.s.) Cenâb-ı Hakk'ı görmek arzusunda bulunduğunu ve Cenab-ı Hakkın Hz. Musa'ya «(Lenterânî) Sen beni göremezsin» dediğini işitmedin mi?» dedi. Adam arzusunda ısrar ederek:

«— Sen Hz. Peygamber'in (s.a.v.) neslindensin, gösterebilirsin, göster de inanayım» deyince Sâdık adamın elini ayağını bağlattırarak Dicle Irmağına attırdı. Adam su içinde can havli ile çırpınırken bir yandan da:

«— Ey Resûl torunu yetiş!» diye bağırıyor ve batıp batıp çıkıyordu. Kimsenin yardımına koşmadığını görüp halktan ümidini kesince Hâlık'a yalvardı:

«— Meded Allah» dedi ve battı. Hemen Sâdık adamı sudan çıkarmalarını emretti. Adamın aklı başından gitmiş, ağzından burnundan sular akıyordu. Bir müddet sonra kendine geldi.

Sâdık

«— Nasıl Allah'ı gördün mü?» diye sordu. Adam:

«— Su içinde imdâdı senden umdukça batıyordum. Ne zaman ki; senden ümidi kesip Allah'a yöneldim, Hakk'a yüz tuttum, gönlümde bir perde açıldı. O'nu gördüm, kurtuldum.»

Sâdık:

«— Önce Sâdık'ı gördüğünde sıddik değildin. Simdi daraldığında erdiğin dereceyi muhâfaza eyle» dedi.

SÂDIK'IN SÖZLERİNDEN:

Mûtı' ve sâlih kul, ucûble (beğenmekle) kendini görürse âsîdir.

Âsî kul, günahlarına tevbe edip özrünü ikrar ederse mûti'dir.

Mü'mine tevbesiz amel doğru gelmez. Zira, Hak, tevbeyi ibâdetten evvel ister.

Hak'kın Dünya'da da uçmağı ve tâmusu vardır:

Uçmak (Cennet), sıhhat ve âfiyettir.

Tamû (Cehennem) mihnet ve meşakkatdir.

Velilere, Hak düşmanlarının sohbeti ziyan vermez. Asiye'ye fir'av'nun ziyan veremediği gibi.

Beş kişinin sohbetinden sakının:

1. Yalancıdan,
2. Ahmakdan, idraksiz kişiden ki; iyi zannıyla fenâlık yapar.
3. Pehilden (Hasis, cimri) ki, devletini tutarım derken giderir.
4. Gönlü mürüvvetsiz (merhametsiz) kişiden ki; hâcet vaktinde seni hacîl eder.
5. Fâsikden ki; seni bir lokmaya satar.

KOMÜNİSTLER NİÇİN ECEVİT'İ DESTEKLİYORLAR?

Hayreddin BULUT

Memleketin elli yıllık tarihi ve bu yarım asırlık müddet içinde «Komünist Hareketlerini» tedkik edenler bu hareketlerden mutlaka CHP. yi mes'ûl tutmakta tereddüde düşmezler.

Yakın tarihimizde bilhassa 27 Mayıs İhtilâli sonrası İnönü'nün Başvekilliği altında kurulan ve ekseriyeti CHP'li olan Koalisyon Hükümeti, Komünistlerin ekmeğine yağ sürmüştür. Yeraltı teşkilâtları yerüstüne çıkmış, yazmadıkları kitap ve tatbik etmedikleri taktik kalmamıştır. CHP'nin akıl hocalığı ve fikir babalığıyla kurulan bir takım müesseseler, Komünistlerin hâmiliğini üzerine almış, bunların gayretleriyle resmen âdeta her türlü sol fikre yeşil ışık yakılmıştır. CHP bu te'sirini her devrede sürdürmüştür. Bu kara köklü müessese kendisi iktidarda olmasa da devleti idare eden fikir, onun fikridir. DP ve AP işin sâdece lâfını yaparken CHP tatbikatta kalmayı başarmıştır.

Ne yaptığını ve ne yapacağını bilen ve düşünen Komünistler, CHP'ne çöreklenmişlerdir. Parti de her türlü imkânları ile onları desteklemiş ve korumuştur. Veya başka bir tâbirle, Komünistler CHP çatısı altında barınıp istifade etmesini bilmişlerdir. Milli Şeflik devrinde iktidarı elde tutmak ve DP devrinde tekrar iktidara gelebilmek için Komünistlere vermedikleri tâvizler kalmamıştır. İktidar ve koltuk hırsı uğruna memleketi ateşe vermekten çekinmemişlerdir. Şu satırları yazdığımız anda da durum aynı merkezdedir.

(Devamı 15. Sayfada)

7 Günde Bir — Turan Kurtulmuş

MODA ve İSLÂM

İnsanların ekserisinde her yeni olan şeye karşı tabii bir meyil vardır. Çünkü yenilik, tecessüs ve biraz da değişiklik arzularını uyandırır. Moda, insandaki bu fıtrî temâyülü bilen ve kapitalist dünyada hâkimiyetini çoktan te'sis etmiş bulunan Cihan siyonizminin icadıdır. Bu yoldan hemen hemen bütün milletler, dehşetli bir israf ve ahlâksızlığa itilmektedirler.

Gerçekten Avrupa ve Amerika'daki «moda evi» sâhipleri incelendiğinde hepsinin de aslen yahudi oldukları ibret ve dehşetle görülür. Kapitalist ve materyalist Batı dünyasına, basını, radyosu, televizyonu ve bütün iktisâdi müessirleriyle hükmeden siyonizm, milletleri «İspanyol nezlesi» nden daha bulaşıcı olan moda vasıtasıyla hem istismar etmekte ve hem de dehşetli bir ahlâksızlık bataklığına sürüklemektedirler.

Hakikaten moda, korkunç bir israf vasıtasıdır. Zira, sık sık değiştirilerek, hayatın tabii dekorunu teşkil eden eşyaların kâfi derecede kullanılmadan çöplüğe atılmaları bu yolla sağlanmakta ve böylece israf alabildiğine tahrik edilmektedir.

Moda, diğer bir cihetten de ahlâksızlık kaynağıdır. Zira «yeni» için hiçbir temel ahlâki prensipe bağlı kalınmamakta, takdim edilen usûl ve uslûbun sâdece değişikliğine itibar edilmektedir. Esâsen çeşitli telkin vasıtalarıyla çoktan robotlaştırılmış bulunan insancıklar, ağına düştükleri propaganda yüzünden, doğruyu teşhis ve tesbit gücünü kaybettikleri için, sırf bir değişiklik arzusuyla her yeniye ayak uydurmak gayretine kapılmaktadırlar. Bunun neticesi de hiç şüphesiz ahlâki bir sefâlet olarak ortaya çıkmaktadır. Zira «yeni» yi piyasaya sürenler, evveliyetle milletleri mânen çökerterek köleleştirmeyi gâye ittihaz ettiklerinden modayı her merhalede biraz daha «ahlâka karşı» bir vasıfta icad etmektedirler. Ferdde irâdeyi selbeden ve onu bir nevi medyüm hâline getiren moda, icâdından beri insanı her safhada biraz daha alçaltıcı bir seyir tâkib etmiştir.

İnsandaki başkalarını taklid etme ve değişiklik temâyülünden istifâde süretiyle beynelmilel seviyede tezgâhlanan bir ifsad ve ihânet hareketinden başka bir vasfa lâyık olmayan moda, İslâm'da hiç şüphesiz merduttur. Zira müslümanın başı, hayatın temel uslûb ve davranışları için daima İslâm hayat nizâmının hükümleriyle bağlıdır. O, kaynağı meşkûk cereyanlar önünde irâdesizleşemez.

Hal böyleyken memleketimizde iman şuurunun zayıflamasıyla mütenâzır bir seyir takip eden bu moda hastalığı «boynuz kulağı geçer» hükmünü doğrulayacak bir tarzda batılılara bile parmak ısırtacak bir seviyeye ulaşmıştır. Gerçekten taklitde muallimlerini de geçen bizimkiler, acaba islâmi esaslardan meselâ bir «tesettür» ün modası çıksa, bunu «çağdışı» olarak tavsif etmekten vaz geçerek kolaylıkla tatbike koyulurlar mı dersiniz?!. Modaya tâbi olmakta, irâdesizlik asıl olduğuna göre, böyle bir moda çıksa derhâl intibak edeceklerine hükmedilebilir sanırız. Ancak ne yazık ki; moda ihânet şebekesinin kaynağı siyonizm olduğundan böyle bir şey beklemek muhaldir. O halde insanlarımızı moda karşısında irâdesiz bir hâlde bulunmaktan kurtarmaktan başka çâre yok demektir. Bu ise, diğer bütün müşküllerimizin halli gibi hakkıyle müslüman olmaya bağlı bir keyfiyettir.

GÖZ Oldur ki hakkı göre. — Salâhaddin Eş.

-Doğumunun 200. Yılında-
«SAM AMCA»

Geçtiğimiz 4 Temmuz günü Birleşik Devletler'in doğumunun 200 ncü yıldönümü idi.

Bu 200 yıl elbette ki; büyük mücâdelelerle, büyük tecrübe ve şaşırtıcı neticelerle doludur.

Amerikan resmi tarihinde «İhtilâl» olarak vasıflandırılan «İstiklâl Savaşı» sonrasında bu ülkenin mâruz kaldığı en büyük tehlike muhakkak ki; 1860'lardaki Kuzey-Güney İç Savaşı idi. Kuzey'in Güneyi yenmesinden sonraki yarım asırlık bir dönem tam bir durgunlukla geçmişken, Amerika'nın Birinci Dünya Savaşını sona erdiren en büyük askerî güç olarak sahneye çıkışı kısa sürer. Çünkü, Adolf Hitler Birinci Dünya Savaşı'nın ezdiği Almanya'yı bir anda müthiş bir teknolojik ve kültürel kalkınmanın zirvesine yükseltmişti. Ama, bu gelişmelerin tabii bir neticesi olarak ortaya çıkan İkinci Dünya Harbi de yine Birleşik Devletler'in bu harbe katılmasıyla yön değiştirmiş ve Birleşik Devletler böylece son 35 senedir işgal etmekte olduğu bilinen mevkiine oturmuş bulunmaktadır.

Ne var ki, son 35 senenin Birleşik Devletler'i, dünya siyâsetinde, İslâm Dünyası'nın ortasına İsrail Devleti'ni bir hançer gibi saplamak günahını işlediği gibi, ayrıca başta Güneydoğu Asya insanlığı olmak üzere Dünya'nın pek çok yerindeki kavimlere mavi boncuklar gösterip iktisadî müstemlekeciliğini sağlama bağlamanın entrikalarını irtikâb etmekten de çekinmemiştir.

Birleşik Devletler'i bugün yeryüzünde pragmatist hayat felsefesinin baş temsilcisi olarak görürüz. Faydalı olan her şeyin mübah ve güzel olduğu şeklindeki bir menfaatperestlik'ten ibârettir, pragmatizm.. Esâsen, bu ülkenin ilk kurucuları da Avrupa'dan Amerika'ya göç etmiş zenginlerdir, bankerlerdir. Bunun için bu devleti zenginlerin, bankerlerin doğurduğu veya sırf para kazanmak isteyen insanların bir araya gelip kurdukları bir şirket-devlet olarak vasıflandırmak yanlış olmayacaktır. Ama bu devletin kurucularının en mümeyyiz vasıflarından birisi de hürriyetsizliklere, karşı şiddetli aksülâmeller gösterebilmeleridir. Nitekim meşhur May Flower gemisiyle Amerika'ya ayak basan ilk prütenler ve kalvenistler, kendi inançlarına bağlı olanların diri-diri yakıldığı bir Avrupa'dan kaçmaktaydılar ve daha Amerikan topraklarına ayak basmadan da «Amerika'da inanç hürriyeti sağlanacağına» dâir bir andlaşma imzalıyorlardı. Bu andlaşmaya titizlikle, riâyet olunmuş ve 1791 yılında yapılan ilk Amerikan Anayasasında din hürriyeti her türlü tasallûttan masun kılınmıştır.

«Kongre bir dini tesis eden veya herhangi bir dinin serbestçe ibâdetini tahdid eden, söz ve yazı (matbuat) hürriyetini daraltan, halkın sükûnetle toplanıp hükûmete şikâyetlerini bildiren dilekçeler hazırlamak ve göndermek hakkını sınırlayan hiç bir kanun yapamaz.»

İşte bu temel kanunla Amerikan vatandaşları kendi inançlarına ters gelen her menfi tatbikatı kendi iradeleriyle önleyebilme hakkına sadece nazari olarak değil, fiili olarak da sahip vaziyettedirler. Yâni, andlaşmalar ve kanunlar kâğıt üzerinde kalmamıştır. Bu cephesiyle Amerikalıların, halk hakimiyeti mefhumunu nazariyattan fiiliyata intikal ettirmekte en çok muvaffak olmuş bir içtimaî heyet olduklarını ifade edebiliriz. Burada bir örnek vererek bu iddiayı perçinleyebiliriz. Şöyle ki; meselâ insanın menşeinin maymun olduğuna dâir Darwinizm nazariyesi Birleşik Devletlerin pek çok eyâletindeki mekteplerde dinî inançlara aykırı görüldüğü için okutulmamaktadır. Batı'nın bir ülkesi, kendi kültürünün bâtılı olan bir nazariyeyi reddedebilmek hakkına sahiptir de, Türkiye'de müslümanlar bu gâvurluk nazariyesini isteseler dahi mekteplerinden kovabilmek hakkına sahip değildirler.

Ama, bunlarn yanında insanların halâ derilerinin rengine göre değerlendirilmek sapıklığından kurtulamayışının en acı örnekleriyle doludur. Amerikan içtimai hayatı.. Geçen asrın sonuna kadar Afrika'dan boyunduruk vurularak Amerika'ya götürülen zencilerin, esir pazarlarındaki ticaret metâının çocukları bugün Birleşik Devletler'i ciddi olarak sarsmakta ve her an patlamaya hazır bir cephanelik halinde bulunmaktadır.

Diğer taraftan prüten inancının, kalvenistliğin her müntesibinin hayatta muvaffakiyetler elde ettiği, huzur ve refah seviyesini yükselttiği derecedede tanrı'nın makbul kulu olacağına dâir akideleri bu ülkeyi kapitalist emperyalizmin timsali yapmıştır. Bugün materyalist olmak bakımından belki de hiç bir ülke Amerika ile boy ölçüşemez. Ama bu materyalizinin mantığı dini bir ideale dayandığı için bu materyalizm tipi, «tarihi materyalizm» denilen komünizmden ayrılmakta, idealist materyalizm kılıfı içinde görünmektedir. Fakat nasıl ki, yoksulluğun cemiyet hayatında meydana getirdiği büyük çöküntüleri varsa, bir tüketim cemiyetinin bütün çizgilerini üzerinde taşıyan Birleşik Devletler de tokluğun, işbâ sınırına gelip dayanmış olmanın büyük ve önü alınamıyacak çaptaki beşerî değerler anarşisi ile karşı karşıyadır. İntihar furyası, zehirli keyif verici maddelere düşkünlük (toxicomania), şehvetperestlik gangsterlik, ve keyfi öldürme ilca'ları maddi bakımdan dünyanın en güçlü devleti sayılan bu ülkeyi içten içe kemirmektedir.

Kısaca, 200 yıl içinde alınan mesafenin ve varılan hedefin maddi cephesi ne kadar şaşaalıysa, mânevi cephesi de o kadar perişandır, sefildir!

Kıbrıs Harekâtının PERDE ARKASI

— 4 —

Yeseviizâde

İngiliz siyasileri üzerinde Yahûdi nüfûzu o kadar kuvvetlidir ki bir Radikâl (David Lloyd George), bir Liberâl (Asguith), bir sosyalist (Smillie) ve Muhâfazakârlar (James Balfour ve Lord Robert Cecil) İsrail dâvâsını müdafaada bir araya gelip Balfour Beyânnâmesi arkasından Filistin'de bir Yahûdi Ocağı («Le Foyer Juif») kurulmasını harâretle destekliyebilmektedirler. Bütün bunlar arasında, Yahûdiye hizmet, bir aşk ve ihtiras derecesindedir.

Marki Curzon of Kedleston (asıl ismi George Nathaniel'den de anlaşılacağı üzere pek muhtemelen bir Yahûdî. 1859-1925. 1919'dan 1923'e kadar İngiliz Hâriciye Vekili.)'a resmi baş rolün oynatıldığı Lausane Muâhedenâmesinin Kıbrıs'a müteallik maddelerini, kıymetli araştırmacı Mısıroğlu Beyin kaleminden kısa takdîm ve izâhı söyle

«Türkiye, İttihadcıların hesapsız hareketleri sonucunda 1. Cihân Harbine girince, İngiltere tek taraflı olarak Kıbrıs'ı ilhak eylediğini ilân eylemişdi (5 Kasım 1914). Türkiye'nin tanımadığı bu ilhak kararı, Lozan Muâhedenâmesine kadar muallâk kalmışdı. Lozan Muâhedenâmesi, 20 ve 21. maddeleriyle bu ilhâkı kabûl ve tasdik eylemişdir. Hattâ bu kadarla da kalmıyarak, orada Türk nüfûsunun zamânla azalmasına sebeb teşkil edecek bir şartla tertib edilen bu maddeler, Kıbrıs'ın daha o zamân kaybedilmiş bir dâvâ hâline gelmesine sebeb teşkil etmişdi. Bu şart şuydu: Lozan Muâhedenâmesinin kabûlü ile, oradaki Türkler, Türk tâbiiyetinden çıkıp İngiliz tâbiiyetine girmiş oluyorlardı. Ancak, istiyenler, iki yıl içinde Türk tâbiiyetini tercih etmek hakkına hâizdiler. Ancak, bu târihî tâkîb eden 12 ay zarfında Türkiye'ye hicrete mecbûrdular. Bu madde mûcibince, yalnız bir def'ada 20.000'den fazla Kıbrıs Türkünün Anavatana hicret eylediğini hâtırlamak, oradaki Türk nüfusunu azaltmak için bu maddenin ne kadar zarârlı olduğunu göstermiye kâfi gelse gerektir. Fâcia, bundan da ibâret kalmamışdır. Bir taraftan Türk nüfusu bu sûretle azaltılırken, diğer taraftan da Rumların akın akın Kıbrıs'a yerleşmelerine seyirci kalınmış, hattâ bâzan da yardım etmek gibi bir ihânet irtikâb edilmiştir. Şöyle ki: 2. Cihân Harbinde Yunanistan'ın mâruz kaldığı açlık felâketinden kaçan Rumlar, bizim Ege bölgemizi sâhillerine cânlarını zor atmışlar ve aylarca izaz ve ikrâm edildikten sonra Kıbrıs'a gidip yerleşmek husûsundaki arzûları Türk hükûmetince is'af olunarak emirlerine tahsis olunan Türk deniz nakil vâsıtaları onları Yeşilâda'mıza taşıyıp yerleştirmişdir.

«Canlarını kurtarmakla kalmıyarak Kıbrıs'a İsmet Paşa'nın sultânî bir otorite ile hükmettiği bir zamânda götürüp yerleştirdiğimiz bu Rumlar, bugün, Kıbrıs'ı, bedbaht kardeşlerimiz için bir Cehenneme çeviren Türk kanına susamış gerillâcı palikaryaların babalarıdır. Bu sûretle, bugün nüfus ekseriyetini koz olarak ileri sürerek Kıbrıs'ı elde etmek mevsimine gelmiş bulunan Yunanistan'a bu müessir kozu sağlıyan İsmet Paşa olmuştur. Bir taraftan oradaki Türk nüfusunu azaltmıya müncer olacağı muhakkak bulunan, Lozan Muâhedenâmesinin 20 21. maddelerinin sakîm tatbikatı, diğer taraftan da açlıktan kaçan Rumların her türlü izaz ve ikram ile tarafımızdan oraya taşınması bugünkü felâketin kaynağını teşkil etmişdir. Şimdi Kıbrıs hâilesine menşe ve mebde teşkil eden Lozan Muâhedenâmesinin 20 ve 21. maddelerini berâber okuyalım:

Madde 20 — Kıbrıs'ın Britanya hükûmeti tarafından 5 teşrinisâni (kasım) 1914'te ilân olunan ilhâkını, Türkiye, tanıdığını beyân eder.

Madde 21 - 5 teşrinisâni 1914 târihinde Kıbrıs adasında mütemekkin olan Türk tebaası kanûn-i mahâllînin tâyin ettiği şerâit dâiresinde İngiltere tâbiiyetini iktisab ve bu yüzden Türk tâbiiyetini zâyi edeceklerdir. Maahaza, işbu muâhedenâmenin mevkı-i mer'iyete vaz'ından itibâren iki senelik bir müddet zarfında Türk tâbiiyetini ihtiyâr edebileceklerdir. Bu takdirde, hakk-ı hıyarlarını istimâl ettikleri târihi tâkib eden 12 ay zarfında Kıbrıs adasını terketmiye mecbûr olacaklardır.

'İşbu muâhedenâmenin mevkı-i mer'iyete vaz'ı târihinde Kıbrıs adasında mütemekkin olup ta Kanûnî mahâllînin tâyin ettiği şerâit dâiresinde vûkubulan mürâcaat üzerine târih-i mezkûrde İngiltere tâbiiyetini ihrazetmiş veyâ etmek üzere bulunmuş Türk tebaası dahi bundan dolayı Türk tâbiiyetini zâyi edeceklerdir.

Şurası mukarrerdir ki Kıbrıs hükûmeti, Türk hükûmetinin muvâfakati olmaksızın Türk tâbiiyetinden başka bir tâbiiyet ihraz etmiş olan kimselere İngiltere tâbiiyetini tefvizden imtina' etmek salâhiyetini hâiz olacaktır.»

«İşbu maddelerin, yukarıda tafsîl ve izâh eylediğimiz tarzdan başka türlü anlaşılmasına imkân yoktur. Kaldı ki Lozan Muâhedenâmesinin 16. maddesi gayet umûmî bir tâbir kullanarak muâhedenâmede tasrih edilmiş bulunan Türkiye hudûdları hâricindeki adalar ve arâziler üzerindeki hukukumuzdan mutlak manâsıyla ferâgat eylediğimizi gösterir bir ifâde taşımaktadır. Buna göre, muâhede de zuhul veyâ herhangi bir sebeble zikredilmemiş bulunan bir arâzi veyâ üzerinde dahi Türkiye'nin bir hakk iddiâ etmeyeceği peşinen kabûl edilmiş dir.» (1)

(1) a.e., s. 289-291

(Devamı var)

ALMANYA'DAKİ MÜSLÜMANLARA

DAVET

«Mainz ve Çevresi Türk İşçileri İlim ve İbâdet Derneği» (65 Mainz, Gaustr. 52 Tel: 061 31 / 221 58) tarafından 24 Temmuz 1976 cumartesi günü saat 16 da Schwetzingen Camii Şerifi'nde Miraç Kandili dolayısıyla büyük bir toplantı tertib edilmiştir.

Schwetzingen Câmii, 1780 senesinde bir Alman kontu tarafından çok sevdiği bir Arap şeyhinin hâtırası için inşa ettirilmiştir. Bugün bahçesi Kültür Parkı haline getirilerek müze olarak kullanılmakta ve içinde ibâdet etmek isteyenler 130 D.M. ödemek mecbûriyetinde bırakılmaktadırlar. Bu ücretin çokluğu yüzünden herşeyi ile tam bir câmi olan bu mâbed, günde beş vakit ibâdet için kullanılamamaktadır.

Ancak yirmibeş sene evvel teşekkül etmiş bulunan «Alman Asıllı Müslümanlar Cemiyeti» uzun uğraşmalar sonunda, nihâyet burasının husûsî müsaadeler koparârak belli zamanlarda ibâdete açılmasını sağlayabilmiştir. Bu cemiyetin çalışma mevzuularından biri de İslâmiyeti Almanya'da resmî din olarak kabul ettirmektir. Bilindiği üzere bu husus, henüz gerçekleştirilebilmiş değildir. Alman hükûmeti İslâm'ı resmen bir din olarak tanıdığı takdirde kanunen, Almanya'daki bütün câmi ve mescidlerin imamlarına maaş vermek mecbûriyetinde kalacaktır. Muhtedî Almanların kurdukları cemiyet (İslamische Gemeinde Deutschlands E.V.) Schwetzingen Câmii'nin günde beş vakit ibâdete açılması, çocuklarının İslâm'a uygun bir şekilde yetiştirilmesi ve hidâyete erenlerin çoğalması gibi mevzuularda hummalı bir faaliyet göstermektedir.

Almanya'daki bütün müslüman kardeşlerimizin dâvet edildikleri bu toplantıya, ibâdet bahçede yapılacağı için seccâdeleri ile birlikte gelmeleri tebliğ edilmiştir. Toplantının programı şöyledir:

Miraç günü vâizi (Almanca Türkçe)
İkindi namazı
Alman İslâm Cemiyeti'nin faaliyet raporu
Almanca yazılmış olan İslâm ile ilgili kitapların tanıtılması
[illegible]evlid-i Şerif
[illegible]an-ı Kerim ve kapanış

Okuyucu Kürsüsü

Muhterem Sebil Âilesi,

Sabır, cesâret ve azimle ilk altı ayı geçirmiş bulunuyorsunuz. Tarih ve günümüzün gerçeklerini tam bir müslüman ferâseti ile tesbit ve teşhir etme husûsundaki muvaffakiyetlerinizin devamlı olmasını diler, SEBİL âilesine bundan sonraki yayın hayatında (en kısa zamanda günlük hâle gelmesi dileğiyle) ALLAH'dan başarı ve mutluluklarla selâm, rahmet ve bereketinin üzerinize olmasını niyaz ederim.

Gayret müslümanlardan, tevfik ALLAH'dandır.

5.7.1976
Şeref ŞENSÖZ
(KIZILAY - ANKARA)

Muhterem Kadir Bey Ağabey ve Diğer Bütün SEBİL Kadrosu Mensubu Muhterem Beyefendi Ağabeyler,

SEBİL'in ve bütün mukaddesatçı neşriyatın okuyucularından biriyim. Uzun zamandır Sebil'in nâşirlerine Allah'ın (c.c.) rızası dileklerimi iletmek istedim. Ancak şimdi kısmet oldu.

Her hafta Sebil'i sabırsızlıkla bekliyor ve alınca da ilk önce «Hasbihal» köşesini okuyorum. Sebil gibi bir gazeteyi neşretme gayretinizden dolayı tek kelime ile Cenâb-ı Allah sizlerden râzı olsun!.

Hasseten 24. sayının «Dikkat! Aramızda Casus Var!» mevzuundan dolayı da Allah (c.c.) râzı olsun!.

SEBİL'in ilk birkaç sayısını inceledikten sonra imparatorluk devri altın çağındaki muhteşem medreselerden biri olarak telâkki ettim SEBİL'i. Sonradan gördüm ki; SEBİL de gayet haklı olarak kendisi için aynı teşhisi koymuştur. O zaman kendi kendime: «Demek mübâlâğa etmiyor uşum» dedim. SEBİL'in «Hasbihal» köşesinden, bilhassa 25. sayının hasbihalinden anlaşıldığına göre tenkid yağmuruna tutulmuş. Cidden bu durum beni çok üzdü. Yeri geldi mi tenkid edilebilir, ama bu böyle uluorta bir tenkid olmamalı. Müslümanca bir tenkid olmalı. Hele fiattan söz edip SEBİL'e minnet tahmil etmemeli. Aksine biz okuyucular minnettarız. Gülü seven dikenine katlanmalı. Kaldı ki, SEBİL dikensiz bir güldür. Çünkü SEBİL «her şey hak için» noktasından hareket ederek bu zihniyetle hizmet ve cihad ediyor. Cenâb-ı Allah bizlere daha fazla fehm nasib eylesin. Bize kapıdan kovarken, pencereden girecek müslüman lâzım. Öyle şart koşan ve tamim diye tehdit düzen adam değil. Kafanızı yordum efendim, çok özür dilerim. Şâyet bu mektup bazı sebeplerle Başyazar Ağabey'in eline ulaşmazsa, Allah rızası için selâm ve memnûniyetimi iletin. Allah (c.c.) râzı olsun ve muvaffak eylesin. Allah'ın selâmı üzerinize olsun.

Mehmed ERAYTAÇ (MARDİN)

ortadoğu'dan

SAİD ŞÂMİL

Yahudi Davası ve Filistin

— 24 —

Dindar Wilson onunla görüşünce bu müşâhebete şaşmış, ondan duygulanmış ve yanındaklierine bu duygusunu açıkca ortaya koymaktan çekinmemiştir. Bu tesir ile olacak ki, Faysal'ın sırf sulh konferansına dâveti Klemanso'nun itirazına rağmen kabul edildi. 6 Şubat 1919 da konferansda yer alan Faysal meşhur olan şu konuşmasını yapma fırsatını bulmuş oldu:

«— Türkler'e karşı Arap isyanına önderlik eden pederimin emriyle ve Büyük Britanya ile Fransa'nın gösterdikleri arzuya imtisâlen, Asya'da Arapça konuşan topluluklara tercüman olarak, İskenderun-Diyarbekir hattından güneyi de Hind denizine kadar olan sâhadaki halka, milletler topluluğunun teminatı altında istiklâl ve hakimiyetinin tanınmasını isterim. Bu istekten Hicaz itiraf edilmiş bir devlet olması itibariyle Aden'de İngiliz himâyesinde idari bir sisteme sahip bulunması dolayısıyla müstesnadır. Oralardaki halkın arzularını öğrendikten sonra durumu biz kendi aramızda tesbit edeceğiz. Bu, o devletleri kendi hallerine bırakmak ve oradaki hudutları ta'dil sûretiyle de hal şekli bulabilir. Bu re'sen Hicaz ile Aden arasında veya Britanya ile Hicaz arasında veya yeni devletler kurarak hudutlarını ta'yin şeklinde olabilir. Gerektiği zaman hükumetim bu basit hususlara âid tafsilâtlı tekliflerini takdim edecektir.

Yapılan bu talebler başkan Vilson'un açıkladığı prensipler esasına dayanmaktadır. Aynı zamanda şuna kaniim ki; büyük devletler, Arapça konuşan milletlerin mukadderâtıyle, milli duygularıyla ve maddi çıkarlarıyla bizden fazla alâkadar olacaklardır.»

Ayrıca bu toplantıya Şerif Faysal tarafından bir muhtıra sunulduğu gibi mevzuun müzâkeresi sırasında da durumu mahallinde tedkik etmek üzere bir hey'etin gönderilmesi ricasında bulundu. Bütün bunlar İngiltere hâriciyesinin bir tertibi idi. Şerif Faysal'ı sahneye sürmüş ve dolayısıyla Amerikalıların aldatılacağına kani olmuştu. Bütün arzusu Fransayı bertaraf etmek sûretiyle Sina'dan Haliç-i Fârisi'ye kadar, Dünyanın en zengin en münbit ve en hassas sâhası olan Arabistan'ın kuzeyi ve kuzey doğusunu, yani Filistin, Suriye ve Irak'ı kayıdsız olarak ele geçirmektir. Bu sayede İngiltere Dünya'nın en büyük eptrol rezervine sahib olacak, bunları her taraftan borularla Akdeniz sâhillerine akıtacak, İranı da himâyesine almış bulunduğundan Hindistan Demiryol şebekelerini de bu limanlara bağlıyarak Asya ticaretini inhisarına alacaktı. Cebeli Târık, Süveyş, Babülmendeb ve Singapur geçitlerine sahib olması neticesi nasıl deniz nakliyatına tahakküm ediyorsa Akdeniz'in stratejik olan bu limanlarında kuracağı uçak alanlarıyla en kısa hava yollarına mâlik olacaktı.

Paris'de in'ikad eden Meclis-i Âlinin ilk vehlede bu mevzuda aldığı karar «Says Piko» muâhedesinin fiilen ilgâsı demekti. Bu karara göre Filistin, Suriye, ve Irak'ın mukadderâtıyla re'sen «Cemiyet-i Akvam» alâkadar olacaktı. Bu hususda alınan kararın mesnedi aynen şöyledir:

«Madde: 1 — Birçok sebebler arasında bilhassa Türkler'in tahakkümleri altında bulunan milletlere karşı tatbik ettikleri tarihi sûi-idâre, Ermenilere karşı revâ görülen kütlevi korkunç katiller ve son beş yılda buna benzer yapılan taassüfi icraattan dolayı İtilâf Devletleriyle müttefiklerine Ermenistan'ı, Suriye'yi, Irak'ı Filistin'i ve diğer Arap ülkelerini, Türkiye'de yaşayan Türkleri zarar dide etmeden Türk memâlikinden tam ve kat'i olarak ayırınağa karar verdiler.

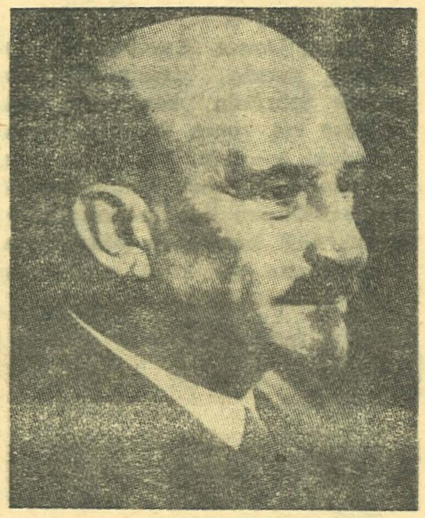

Yahudi Dâvasının en mühim simâlarından:
WEİZMANN

Madde: 2 — İtilâf devletleri kendileriyle teşrik-i mesâi eden diğer devletlerle birlikte, Almanya ve Türkiye'ye âid sömürge ve toprakların geleceğini tâyin bakımından mevcud fırsatı değerlendirirken halihazırın ağır şerâiti muvâcehesinde, orada yaşayan milletlerin kendi başlarına ayakta duramıyacaklarına göre, bunların terfi ve terakkisini temin çarelerini kararlaştırmayı «Cemiyet-i Akvam» tarafından kabûl edilen anayasa gereğince medeniyet-i hâzıranın uhdesine tevdi edilmiş bir vazife sayarlar.

Madde: 3 — Yapılan derin tedkikler neticesinde anlaşmış devletler şu kanaate geldiler ki; bu gâyeyi tahakkuk ettirebilmek için en iyi yol, bu varlıkları, ilerlemiş milletlerin himâyesine tevdi edilmesidir. İmkânları, anlayışları ve coğrafi durumları itibarı ile ancak bu gibi devletler bu mühimmenin gereğini tahakkuk ettirebilirler. Bu da «Cemiyet-i Akvam»ın tavsiye ve kontroluyla tahakkuk edebilir.

Madde: 4 — İtilâf Devletleri ve onlarla işbirliği yapan diğer devletler şu kanaattedirler ki, tabiatiyle bu himâye mevzuunda himâyeye alınacak varlığın medeni seviyesi, o memleketin coğrafi durumu ve iktisâdi imkânlarıyla buna benzer hususiyetleri nazar-ı itibara alınacaktır.

TÜRKÇESİ

Ahmed SELÂMÎ

HER MÜSLÜMAN DÎNİN HAKÎKATLERİNİ TEBLÎĞE MECBURDUR...

Ülülemr mevzuu Mukaddes İslamı (Şeriatımızı) alâkadâr eden bir ilmihâl ma'lûmâtıdır. Bilip bildirmeğe ve mucibince iş yapmıya mecbûruz... Allâh'a Rasûlüne ve hesâb gününe inananlar için bu böyle... Laik, şefokrat, demokrat, devrimci, ilerici, solcu, putçu, tâğutçu kişilere sözümüz yok. Kâfirliğinden memnun olanlara, Allâh müslüman olmayı nasib ede... İnananlara, Allâh ve Rasûlünün kânunlarına göre fiil ve hareket farz olduğu gibi; inanmıyanlara (kâfirlere) de ilk ve en baş farz, Allâh ve Rasûlü ile, Allâh ve Rasûlünün nizâmına yani Mukaddes Şeriatımıza inanmak; kalben bağlanıp muhabbet göstererek, bunu da söz, yazı, çizi, işâret, ve her türlü vâsıta ile ikrâr etmek... Müslümanlığa âid ölçülerden bahsediyoruz... Kimse gocunmasın!

Bütün bunlar için de temelin temeli, İslâmiyeti iyi bilmeye dayanıyor... Bu itibarla Mukaddes dinimizin (Şeriatımızın) en büyük düşmanı cehâletdir... Zât-ı Ahmediyye Aleyhisselâmın karşısında ferd çapındaki en büyük düşman (EBÛCEHİL) adını taşıdığı gibi; rejim, devir, düzen, kânun çapındaki en büyük düşman da, (CÂHİLİYYE DEVRİ) ismini hâmil bulunmakta idi...

● İyi, sağlam, sıhhatli ve aslına uygun ilim olacak ki, iyi, doğru, güzel, sıhhatli ve sağlam imân olsun!. Böyle imândan da, iyi, doğru ve güzel amel, iş, fiil ve hareket vûcûd bulsun!.. Demek ki temel, doğru ve sıhhatli ilim...

Öyle ise, şuna buna «ulûlemr» tevcihine yeltenen kişiye evvelâ düşer ki, ulûlemre âid ölçüleri bilsin!. Bunun elif makâmındaki ilk ve baş ölçüsü de şudur: Ulûlemr, İslâmî (Şer'i) devlet varsa vardır, yoksa yokdur... İslâm, böyle beyân buyurmada... İslâm'a âid (Şeriata muteâllik) bir mes'eleye hiçbir dindışı ve şefokratik ferd ve kânun burnunu sokamıyacağı gibi, böyle bir mes'elede de ancak ve yalınız Şeriatın sözü ve hükmü geçer... Bulanıklıkları imbikden geçirip arıtacağız!. Şefokratik kâfirlerimiz istemeseler de ...Uyuşup kalmış ve küfr ile ilhâd selinin akışına da intibâk (adaptasyon) içindekilerimiz, istemeseler de... Bize, hakkın ve adâletin müdâfaasını, kabre girdiğimiz zaman, yâhut hesâb günü yapdırmazlar!.. Herşey bu dünyâda... Şeriat (Din) topyekûn dünya işleri içindir. Dünyâ dârül hizmetdir, dârül hareketdir dârül ücret değil... Dünyâya ne için geldiğimizi; buraya ikinci, üçüncü, beşinci def'a gelmemiz ihtimâlinin yüzde (!) kaç olduğunu; ve her an hesâb gününe dogru yaklaşmakda olduğumuzu, iyi, ama çok iyi bileceğiz... Böyle olunca da, hakkı ve adâleti müdâfaa için yaşamak şart olur... Din (Şeriat) ne ise, imân etdiğimiz din (Şeriat) ne ise, apaçık ortaya koyacağız. Her müslüman buna mecburdur... Buna mâni' olan ne bir kânun vardır; ve ne de yapılabilir... 163 denilen zulüm çarkı ise, devletin siyâsi, iktisâdi, ictimâi temel nizamlarını dini ve Şer'i esaslara uydurmak için (propagandayı) suç saymışdır!. Devletin siyâsi, iktisâdi ve ictimâi nizamlarından bize ne?. Biz, Şeriat budur, imân, Kur'ân, din, İslâm ve Müslümanlık esasları budur demekle mükellefiz. Bizi, bu imân ve vicdan esasları alâkadâr eder. Biz, bu esasları açıklamak, apaçık yazmak, duyurmak, tebliğ etmek için doğduğumuza ve yaratıldığımıza inanıyoruz... Allâh'ın kânunlarına inananlar için, şunun bunun, falanın filânın kânunlarından kime ne?. Onlara da, bizim kânunlarımızdan; bizim imâni, siyâsi, iktisâdi ve ictimâi temel nizamlarımızdan ne?. Din ve devlet ayrıdır mâdem, kimse kimsenin hududuna ayak atamaz... Bulanık suları arıtıncaya kadar imbikden geçireceğiz!. Tarihde, tam 150 sene bir avuç putlu ve mutlu mütegallibe tarafından vicdanına işkence yapılan başka millet yok...

● Din ve devlet ayrıdır diyorlar. Öyle ise, Şeriata âid ulûlemr mefhûmundan herhangi lâdini bir rejim parsa toplıyamaz... Paris'teki Türk işçisi müslümanların, lâik Fransız Cümhûriyetindeki idârecileri (ulûlemr), kabûl etmeleri veya i'tikâd etmeleri ne kadar cehâletin veya sapıtmanın eseri ise; vaziyet topyekûn lâdini devletler için de öyle... Hiçbir lâdini devlet zekâta sâhib çıkamıyacağı gibi; «ulûlemr» olmaya da sâhib çıkamaz... Din sâhibleri ile lâdini devletler kendi hak ve hudutlarını tek taraflı değil, çift taraflı olarak biribirlerine kabûl ettirmelidirler...

Bünyesinde Allâh'a ve âhıret gününe imân «ilkesi» olmıyanın elinde, cihâd müessesesi; cihâd müessesesi olmıyanın «mücâhidi»; mücâhidi olmıyanın da «ŞEHİDİ» olamaz... Şehidim olsun diyen, Allâh'a ve âhırete inanacak... Aksi halde, Şeriatın sâhasından bol bol parsa toplamıya kıyâm edilmiş olur... Bu da gülünç kaçar... Din başka şey, lâdini devlet başka nesne... Millet ayrı şey, devlet ayrı nesne... Hiçbir açıkgöz istismarcı, Şeriata âid mefhum, ta'bir ve uzuvları eline geçirip gözboyayıcılık yapmasın!..

Türkiye'de din ve devlet, lâfda ayrı; lâkin fiilde, devlet dinin sâhası içinde... Vuzûh istiyoruz. Din, devletin sâhasına bir adım atsa, iblis gibi zarta atandan geçilmiyor. Pekiy neye devlet dinin sâhası içinde?. Bundan âlâ istibdâd olmaz...

MÂNEVÎ SUKUT ve NETİCELERİ

Prof. Dr. Osman Turan

Türkiye'de medeniyete aykırı bir anlayış, gaflet, cehalet ve hususiyle aşırı solcu unsurlarının tesirile, ilerilik olarak, yeni nesli şaşkınlığa uğratırken mânevi sukut, kültür, fikir kısırlığı ve milli ruhun sarsılması da onu takip ediyordu. Bütün mânevi kıymetlere karşı yöneltilen ve gençliğin şuur ve ahlâkını bozan bu mânevi barbarlığın sadece dil ve edebiyat üzerindeki tahribatı bile korkunçtur.

Gerçekten millî birlik ve mevcudiyetimizin temeli olan Türkçemiz, cehalet ve hiyanetin kurbanı olmuş ve dünyada misli görülmemiş bir barbarlık Türkiye'de vuku bulmuş, iptidai bir kabile dili yaratmaya girişilerek medenî dünyanın acı istihzalarına sebebiyet verilmiştir. Öyle ki bu şuursuz ve gülünç teşebbüs ile yalnız nesiller arası bir uçurum ve bir kültür sukutu meydana getirilmemiş; aynı zamanda mekteplere zorlanan bu sun'i dil ile gençliğin sağlam bir kültür hatta muhakeme sahibi olması bile engellenmiştir. Türkiye'de uydurma dile, serseri kelimelere ve sentaks bozukluğuna (devrik cümle) gösterilen marazi alâka ciddi fikir ve muhakeme sahiplerinin ne kadar az olduğunu ve kültür sukûtunun derecesini göstermeye kâfidir. Nitekim bir yazarın ciddiyeti olup olmadığını anlamakta en şaşmaz ölçünün kullandığı dille tayini mümkündür.

Bu durum yurdumuzda Türkçenin tahribine ve Türkçeyi bilenlerin gittikçe azalmasına sebep olmuştur. Gerçekten bugün Türkiye'de en yüksek mevki ve müsseselerin bizzat Üniversitede bile aydınların yazı dilimize hâkim bulunmadığı her an müşahede edilmektedir. Bu demektir ki, devlet kadroları, yüksek müesseseler ve bizzat maarif teşkilâtı bir Türkçe imtihanına tâbi tutulsa, çoğunun muvaffakiyetsizliğe uğraması lise ve üniversite diplomalarının geri alınması icap eder. Halbuki dünyanın hiçbir ülkesi yoktur ki, orta tahsilde ana dile hâkimiyeti sağlamamış olsun.

Esasen sağlam bir dil bilgisine dayanmayan bir tahsil ve kültürden bahsetmek de abestir. Bu umumi müşahade dahi Türkiye'nin naail bir mânevî sukuta zorlandığını, ilerilik safsatalarile ne derece bir gerilik ve iptidailik devresi açıldığını meydana koyar. Şüphesiz ilim ve fikir seviyesi düşük olmasa idi, Türkçenin kısırlaştırılması ve iptidaileştirilmesinde komünizm bu derece rol oynayamazdı. Gariptir ki, hiçbir memlekette komünistler için bir dil bozukluğuna rastlanmamış ve bu da Türkiye'ye mahsus bir bid'at olarak kalmıştır.

Tanzimattan sonra eski Türk edebiyatı, bazı dalgalanmalara rağmen verimli yenilik hamleleri ile modernleşmekte idi. Lâkin cehalet ve bozgunculuk edebiyatımızı da çökertmeye başlamış; kaba ve müstehcen mahiyetile edebsizlik edebiliyor iddiasıyle iyiliği ve güzelliği ve ahlâkı yıkmıştır. Böylece milletimizin zevk ve ideallerine tercüman olan bir edebiyat yerine kültür ve sanattan mahrum bulunan, gençliğin ruhi asaletini yıkan ve behimî hislerini kışkırtan bir sapıklık meydana çıkmıştır. Bu sebeple bu kabiliyetsizliği ve seviyesizliği dolayısıyla solcular bir istihza mevzuu olmuşlar ve sol bir edebiyat da yaratamamışlarsa da umumî sukut ve cehaletle Türk edebiyatının bir bataklığa saplanmasına yardım etmişlerdir.

Bu edebi sapıklık zavallı köy muhtarını ezen ve köylüyü de ezilen sınıflara ayırarak sun'i sınıflar mücadelesi yaratmağa yeltenirken de gülünç iddiaları ve düşük seviyesi ile iflâs etmiş ve komünistler başka memleketlerde mevcut olan sınıfları Türkiye'de bulamamış ve zoraki olarak da yaratamamışlardır. Bu duruma, solcuların cehalet ve kabiliyetsizliklerine rağmen onlara yurt ve dünyanın komünist ve bozguncu çevrelerinde şöhret vesikaları, maddi imkânlar bahşedilmesi ve propagandalar yapılması doğrusu insanlık haysiyeti ve millî vekarla istihza küstahlığından başka bir şey değildir.

Hikmetten Damlalar...

SÖZ

Mahmud YAZIR

Kulak, kendi söylediğini de dinlemek içindir.
Kendi içini dinleyemeyen, yarı sağır demektir.
Özü temize, temiz söz yaraşır.
Dinlenecek sözü dinle, anlayıncaya kadar.
Dinlenecek sözü söyle, anlatıncaya kadar.
İyi söz içe işler, kötüsü gönlü dişler.
Kulağın aradığı söz başka, kulağın aradığı bambaşka.
Söyleyen ağıza bakma, söze bak.
Ne her söze kulak ver, ne her kulağa söz
Herkese söyleneni sen de dinle, kâr olur.
Her duyduğunu söyleme, bir gün gelir kâr olur.
Ne işler sözle biter de, söz kavgası bitmez.
Herkesin söyliyebileceği sözü, söylemiş olmak için söyleme.
Kimsenin söylemediği sözü hayırlı ise söyle.
Kötü sözle harb ilânı arasında yalnız zaman ve telâkki farkı vardır.
Söz söylerken işi bırak, lâf olur.
İş işlerken söze dalma, suç olur.
Sözle biteceği yazıya dökme, geç olur.
Yazı ile olacağı söze verme, güç olur.
Her düşündüğünü söyleme hazmedemeyen olur.
Öne düşen, dile düşer.
Güzel sözü dinlemeye doyulmaz.
İyi insan kötü sözle yarışmaz.
Fenaların fena sözü fenaya da dokunur.
İyilerin iyi sözü Şark'da, Garb'ta okunur.
Her isteğini son dilek imiş gibi söyle.
Haber, verenle alan arasında umûmun emânetidir.
Herkes kendi sözünün ilk muhatabıdır.

ÖLDÜREN SINIR

Robert NORMAN

Tercüme: Hasan ISPİR

Sınır öylesine kurnazca, ve sinsice döşenmiştir ki, onu kaçak olarak aşmak isteyen her Doğu Almanya vatandaşına, hayatının o ân bir kumar oyununda olduğunu hatırlatır. Helikopterden bakıldığında, DDR (Doğu Almanya) ile BRD (Batı Almanya) arasındaki sınır alelâlede bir vasıfta görünür, ince bir çizgi; sanki cetvelle çizilmiş, kâh ormanların arasından, kâh ovalardan geçen, bazen karanlık bataklıkların içinden bâzı tepeciklerden nihayet ufukta kaybolan bir çizgidir.

Hakikatte bu kesin ve sert çekilmiş hat, Dünyanın en korkunç sınırıdır. Tekniğin en son imkânlarıyla düzenlenmiş öldüren bir settir ki; Doğu Alman vatandaşlarının Batı Almanya'ya kaçmalarını önlemektedir. Batı Almanya ilgilileri şimdiye kadar (Eylül 1973) kaçma teşebbüsünde, otomatik vurucu sınır tarafından işlenen 101 cinayet vak'ası tesbit etmişlerdir. Böylece öldürülen hürriyet kurbanlarının sayısı tereddütsüz daha çoktur, çünkü sâdece, ölümle neticelenmeyen Batıya kaçışlar veya teşebbüsleri ancak biliniyor.

Sınır, Ostsee (Kuzey Denizi) sahilinde kurulu (meskûn) Travemünde Şehri'nin karşısında başlar ve 1346 km. sonra Franken Ormanlarındaki küçücük köy olan Prex'de biter. Bu sınır, kendi boyunca yüz senelerden beri gelişmiş, güzelleşmiş köy, kasaba ve şehirleri parçalar: orada bir köyü mer'asından veya bayram meydanından, ileride bir Değirmeni sahibinden, başka bir yerde bir barajı kendi setinden ayırmıştır. Demiryolu istasyonları ve maden işletmeleri üzerinden bölüp geçmiştir. Sayısız âileler bu sınır yüzünden birbirinden olmuştur.

Üç Otoban, 32 Demiryolu hattı ve 167 şose balta ile kesilmiş gibi bu sınırda sona erer. Az bir zaman önce Batı Alman Sınır Koruma Teşkilâtının (Grenzschutz) subayı Bernd Kahnert ile sınır boyu Helikopter gezisi yaptık!

«— Önceden sâdece mayın tarlası, dikenli tel ve nöbetçiler vardı diye» anlatmağa başladı. Bernd Kahnert.

«— O zamanlar çok kimseler kaçabiliyordu, zamanla su baskınları mayın tarlalarını zararsız hale getiriyor, çoğu zaman da sınır nöbetçileri bilerek kaçanlara öldüresiye ateş etmiyorlardı. Fakat durum bu modern sınırın inşaasıyla değişti. Bir düzineye yaklaşık sayıda, kesitinde (muhitinde) bir kaç yüz metre sahayı kaplayan alanda arka arkaya tertiblenmiş tuzaklı mânialar şaşırmadan, bozulmadan, teklemeden mekanik öldürücü vazifesini ifâ ediyor.»

Helikopterimiz Lübbow Köy'ünün

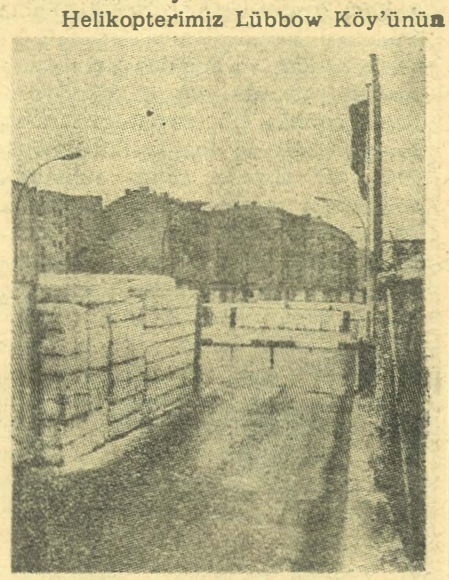

Utanç Duvarı'ndan bir görünüş

yakınına konduğunda, sınırın, sınır tellerinin arkasındaki otomatik vurucu silâhlarını görebiliyordum. 3 metre 20 cm. yüksekliğindeki, keskin kenarlı (dikenli) tellerden, ellerin ve ayakların tutunamayacağı şekilde dar örülü, ayrıca radyo-televizyon antenleri gibi tellerle tutturulan tel örgülerden müteşekkil çitler üç ayrı örgü teşkilâtı şeklinde arka arkaya dizilmiş (kesitinde), ve her diziden birbirinden ayrı gerili üç çıplak çelik kablo geçiyor.

«— İki gerili kablo orta yüksek derecede elektrik akımıyla yüklüdür ki, tesâdüfen yanaşan her türlü hayvanı ürkütüp kaçırmak içindir. Üçüncü tel ise en yakın devriye karakoluna ihbar eder», diye tekrar açıklamaya başladı. Sınır subayı.

«— Tele dokunulduğunda en yakın devriye karakolunda 144 karelî elektronik gösterge tablosunda hangi sınır direğinde bir hareket olduğu haber verilmiş olur. Üçüncü tel ayrıca otomatik vurucu silâhları harekete geçirir.»

Her beton sınır direğinin üzerinde diz-göğüs- ve baş boyu yüksekliğinde yerleştirilmiş siyah çelik huniler yer almış.

«— Her huninin iç kısmı yüksek patlayıcı dinamitle ve onun üzeri plâstik madde ile karışık, makina kesimi ise çelik misket doludur;

İSLÂM YAZISINA DÂİR ٩

HARF İNKILÂBINA TEKADDÜM EDEN MÜNAKAŞALAR

— XIII —

Bu hareketin sebebi, Hristiyanlığın kaynak kitaplarının kadîm Yunan yazısıyla yazılmış olması ve Mısırlılar'ın akîdelerini teşkil eden kaynaklarla alâkalarının kesilmesini temin arzusu idi. Yunanlılar bu maksadı temin için Mısır'da büyük ölçüde katliam yapmışlardı. Bu sûretle gıbtı nâmı verilen eski Mısır ahâlisi lisanlarını cebren Yunan harfleriyle yazmaya mecbur tutulmuşlardır. Hattâ Yunan yazısı bunların lisanlarını ifâdeye kâfi gelmediği için hiyeroğlif yazısından da ilâve olarak bir kaç harf alınmıştı.

Yunanlılar Mısır'ın kadîm kültürleriyle alâkalarını kesmek için tarihte meşhur olan İskenderiye Kütüphânesi'ni yakmışlar ve buna itiraz eden binlerce Mısırlı'yı katletmişlerdir. Ge[illegible] tarihen sabit olan bu kütüphane yakma meselesi Avrupalılarca, hâdiseden ikibuçuk asır sonra Mısır'a giren müslümanlara mâledilmek istenmiştir.»

Esmâi'nin Mısır'da 1926 yılında Türkçe olarak basılmış bulunan «Yazımız» adlı eseri, Mısır'daki bu mezâlimin hikâyesiyle nihâyete ermekte ve bu kabil hareketlerin Türkiyede'de olabileceğine ihtimâl vermediği beyânıyla son bulmaktadır.

İstikbal bizim-dir

Bugün «Son Saat» de ilk defa olarak yeni harfler-le bir fıkra yazacak-dık, mevzû arıyor-duk, arKadaşlardan

1924 de saltanatı da, hilâfeti de kaldırdık, medeni kanunları kabûl etdik, bunun-la beraber alnımızda el'ân kurûn-u vûsta-I bir çizği vardı,

1928 de arabların harflerini kendilerine bırakıb yeni harfleri kabûl etmek sûreti-le bu lekeyi de siliyor-uz.

hiç bir milletin târihi bu kadar kısa zamanda bu kadar Şümullü inkılâbı ihtivâ etmemiş-dir Şu halde âti elbette bizim-dir.

ali ekrem

21 Ağustos 1928 tarihli «Son Saat» Gazetesinden alınmış bir kupür

KOMÜNİSTLLER NİÇİN ECEVİT'İ DESTEKLİYORLAR?!

Millî Şef devrinin menfi icraatı, komünizme karşı mevcud bütün barajları yıkmış ve ona hayat sahası açmıştır. Gerçekten yazı, dil ve gramer inkılâbıyla memleketin bin yıllık edebiyat ve kültürünün temelleri dinamitlenmiş ve darmadağın edilmiştir. Dine sırt çevirilerek kozmapolit bir nesil yetiştirilmiştir. Kıyafet ve diğer bir takım şekil inkılâpları yüzünden devlet ile milletin arası tamamen açılıp iş düşmanlığa kadar varmıştır. CHP taraftarları müreffeh bir hayat sürüp vurgun vurmuşlardır.

Bütün bunlar Komünizm fikrinin bir memlekette yerleşmesi için ön şartlardır. Bunlar hazırlanmadan Komünizm tohumu ekilemez. Ekilse de tutmaz. Tutsa da cılız kalır, beslenemez.

1917 yılında Türkistan'ı istilâ eden bolşevikler oradaki müslüman Türk halkına ne yaptıysa, neyi revâ gördüyse, bunlar CHP devrinde hiç eksiksiz, Türkiye'de de aynen tatbik edilmiştir. Tarihin sahifeleri buna şahittir. Aradaki fark sâdece tarih ve memleket farkından başka bir şey değildir.

Mevcut imkânları değerlendirmesini iyi bilen Komünistler, bugün de varları ve yokları ile, Mao'cusundan, Moskof'çusuna kadar hepsi hiç olmazsa dış plânda Ecevit'i desteklıyorlar. Ülkemizdeki Komünistler «Koyun gelecek yerden tavuğu sakınmamak» rolünü oynuyorlar. Çünkü, Ecevit iktidara geçerse, en azından Komünistler için iyi bir vasat hazırlanmış olacaktır. Öz evlât muâmelesi göreceklerdir. Köşe başlarında oturanlar her türlü propaganda, taktik ve faaliyetlere göz yumacaktır. Hatta bu işler bizzat partinin kolları tarafından yürütülecektir. Eğer üç devrede devleti elde etmeyi plânlamışlarsa bunun en azından 1. ve 2. devresi Ecevit iktidarı zamanında gerçekleşmiş olacaktır. 3. Devre de 1. ve 2. nin bir neticesi olacağına göre, mes'ele o kadar basit olmamakla beraber halledilmiş olacaktır!...

TÜRKÇE'YE SÛİKASD

AĞAÇ KASİDESİ

Halil Nihad Boztepe

SÖZLÜK

— 9 —

Öğünmesin o kadar çok enüstüsiyle Yücel!
Benim hocam onu kurmuştu elli yıl evvel!

Tam elli yıl oluyor, yâni tam yarım yüzyıl!
Benim köyümde törenler yapılmalıydı asıl!

Fakat o köy Hasanoğlan *mı ya, bilir mi tören?*
Olur taşıt mı Trabzon dolaylarında tren?

Öbür gelişte de hattâ değil bu iş olağan!
Düşün, bayım, köye gelmişti Oftan Oflu yayan!

Ya gelmeseydi o kimler yetiştirirdi beni?
Nasıl yazardım, ilâhi, Ağaç Kasidesini?

Şegırd *ıyım bütüm ömrümce.. Yâni* Şakird *i!*
Bu söz şehirdeki ismiydi, öyle derlerdi.

Bilirsiniz, Talebe *yken bunun ikinci adı,*
Kabul edilmedi, retlendi, söz Arapçaydı!

Kurumca en sonu Öğrenci *dendi, Türkçe imiş!*
Niçin Muallim *e* Öğretci *denmiyor, bu ne iş?*

İlelebet hocadır Oflu dense denmese de!
Denir mi hiç ona öğretci, sus, aman, hoca de!

Ezelden almış icazet, kıyas edilse eğer,
Yanında belki doçent olmaz ordinaryüsler!

Sanır ki çok kişiler Of yetiştirir softa.
Yetişti Mandal *ı rahmetli Akifin Ofta!*

SENDİKA AĞALARIYLA PAZARLIK

(Baştarafı 2. Sayfada)

ibârettir. Hakikatte çeşitli işçi teşekküllerini her nasılsa ellerine geçirmiş bulunan militanlar için CHP'yi desteklemek tabiî bir yoldur. Fakat mühim olan temsil ettiklerini söyledikleri büyük işçi kitlesinin bu sendika ağaları tarafından alınan karara uyup uymıyacakları hususudur!.

CHP ile Türk-İş karşılıklı naz ve cilve gösterisine devam ederken, sürpriz bir hâdise oldu. Bu da, Ecevit'in kendinden ziyâde TSİP'i destekliyeceklerini sandığı için pazarlıkta ikinci sıraya ittiği Disk'in Umûmî Reisi'nin, Halil Tunç'un önüne geçmek hevesiyle CHP'yi kayıtsız şartsız destekliyeceğini ilân etmiş bulunmasıdır. Bu, militan solcu kesiminden gelen sendika ağası, fazladan olarak Türk-İş'i de CHP karşısındaki nazlanması ve birtakım şartlar ileri sürmesinden dolayı kınamıştır. Ancak aynen Türk-İş'te olduğu gibi Disk'te de işçilerin liderlerinin kararlarına uyup uymıyacakları, üzerinde durulacak bir husustur. Şimdiden bilinen şudur ki, Disk'e mensup olanların büyük bir kısmı liderlerine rağmen TSİP'e, Türk-İş'e mensup olanların büyük bir kısmı da Halil Tunç'a rağmen sağ partilere rey vereceklerdir.

İşte Ecevit'i de istenen tavizler karşısında tereddüde sevkeden nokta budur. Zira asıl büyük işçi kitlesini teşkil eden Türk-İş'in mensupları halk kesiminden geldikleri için büyük ölçüde sola karşı kimselerdir. Kısacası Ecevit bu pazarlıktan da sukut-u hayâlle çıkacağa benzemektedir. Vaktinden evvel çıktığı rey avcılığından kazancı, sâdece birkaç «*sendika ağası*»ndan ibaret kalırsa buna şaşmamalıdır!.

Sebil

hersey hak için

ALMAN MUHTEDİLERİ AACHEN CAMİİ'NDE BİR TOPLANTI YAPTI

Almanya Muhabirimiz
MEKKİ YASSIKAYA
Bildiriyor

Hemen her gün gazete sütunlarında Almanya'da «Bir Alman müslüman oldu» şeklindeki haberlere rastlanılmaktadır. Gayrı resmî rakamlara göre bugün Almanya'da hemen hemen altmışbin kadar müslüman Alman'ın bulunduğu da çeşitli rivâyetler arasındadır.

İşte, bu muhtedî Almanlar geçtiğimiz Haziran ayında ilk defa bir araya gelerek karşılaştıkları güçlükleri ortaya koymak, çeşitli mes'elelerine bir hâl yolu bulmak imkânını araştırmışlardır...

Aachen'de mukim Muhammed Sıddık isimli mühtedi Alman'ın reisliği altında yapılan toplantı, iki gün devam e miş bu toplantıya altısı kadın olmak üzere otuz kadar muhtedî Alman katılmıştır. İslâm Dini ile alâkalı çeşitli mevzuuların görüşüldüğü toplantıda, müslüman Almanlar'ın Almanya içerisinde karşılaştıkları çeşitli mes'eleleri teker teker ele alınarak bunlara kısa zamanda bir hâl çâresi bulunması hususunda gayret sarfedilmesi kararlaştırılmıştır.

Kendileriyle teker teker görüşme imkânı bulduğumuz **mühtedî Almanlar bilhassa İslâmı gerektiği kadar öğrenebilmek için Almanca İslâmî yayınları ve teferruatlı ilmihâl bilgileri hâvi kitapları bulamadıklarından müşteki** olduklarını hasseten bildirmişlerdir.

İki gün devam eden bu toplantı hakkında gazetemize bir açıkla

Almanya Muhabirimiz Mekki YASSIKAYA Muhtedi Alman Ahmed Gehrmaan ile birlikte

ma yapan Reis Muhammed Sıddık: «— Allah nasip ederse bu tip toplantılar bundan böyle her altı ayda bir muntazaman yapılmasını kararlaştırdık. Belki sizin de dikka

(Devamı 8. Sayfada)

Almanya Postası

ALMANYA BASKIMIZ:

Gazetemizin Almanya baskısı Cenâb-ı Hakk'ın lütf-u keremiyle nihâyet gerçekleşmiştir. Ancak bu baskıya, 27. sayı ile başlamayı plânlamış bulunmamıza rağmen, hazırlanan matrislerin Almanyadaki rotatife uygun düşmemesi sebebiyle bunu 28. sayıdan itibaren gerçekleştirebildiğimizi bildirmek isteriz. Bu sebeple 27. sayı ile birlikte takdim etmek üzere Almanya için hazırlanmış bulunan ilâve de, maâlesef çıkarılamamıştır. Ancak bundan sonra yine Almanya'da da basılacak olan 31 ve 35. sayılar, ilâveleriyle birlikte 24 sahife olarak yayınlanacaktır. Bunların vaadettiğimiz üzere Almanya'ya mahsus namaz vakitleri cetvelini ihtiva edeceğini müjdelemek isteriz.

Gazetemizin Almanya'da basılan nüshalarının satış ve tevzii ile uğraşacak kardeşlerimizden pek çoğunun izinli olarak Türkiye'ye dönmüş bulunmaları sebebiyle, Ağustos sonuna kadar bir *«tecrübe ve ayarlama devresi»* tesbit etmiş bulunmaktayız. Bu devre zarfında Temmuz nihâyetlerine rastlayan 31. ve Ramazan-ı Şerif'in ilk haftasına rastlayan 35. sayılar da ilâveli olarak Almanya'da basılacaktır. Şimdilik aradaki haftaları atlamayı, tam bir dağıtım plânlaması gerçekleşinceye kadar uygun gördük. 35. sayıdan itibaren ise Almanya baskımızı muntazaman devam ettireceğimizi müjdeleriz.

Sebil'imizin Almanya'da daha çok kardeşimize ulaşabilmesi için gerekli temaslar yapılmış ise de, bulundukları yerle bu iş için faydalı olmayı düşünenlerin

Seyfi ŞENOĞLU
Liebig Weg. 5 6236 ESCBORN/Ts.
Tel. 06196-4 54 47

adresine müracaatla ne kadar Sebil satabileceklerini bildirmeleri ve satış şartlarını öğrenmelerini rica ederiz. Bu husûsta Frankfurt'daki büromuzca hazırlanan bir izâh yazısı kendilerine derhâl postalanacaktır.

ABONE BEDELLERİ:

Gazetemizin Almanya baskısı için âcilen paraya ihtiyacımız olduğundan ellerinde, abone kaydından dolayı Sebil'e ait bir para bulunanların bunu en kısa zamanda aşağıdaki adrese çıkarmalarını istirham ederiz:

Hasan DAMAR - A. Rüştü BANAZ
Bienroder Weg 79 3300 Braunschweig
Posta çeki Nu. (Postscckkont Nr. 37938-300 Hannover
Tel. 0531 - 323680

ABONE:

Almanya'da bulunup da gazetemize abone olmuş bulunanların gazetelerini 35. sayımızdan itibaren Frankfurt büromuzdan postalıyacağız. Yeniden abone olmak isteyenler için ellerinde abone kaydetmek üzere makbuz bulunan kardeşlerimizin isim ve adreslerini tekrar yayınlıyoruz:

Hasan DAMAR	Ertuğrul DÜZEL
Bienroderweg 79	30 Schuhmacherring 31
3300 BRAUNSCH - VEG	5000 KÖLN
Seyfi ŞENOĞLU	Şerafeddin ÖZKAN
Liebig Weg. 5	41 Luxemburger Str. 205
Tel. 06196-4 54 47	Tel: 02221/41 06 74
6236 ESCHBORN/Ts.	5 KÖLN
Murad YILMAZ	Şaban OTURAK
Töngesgasse. 32	J. Kischgasse. 4
6 FRANKFURT/a.M.	6450 HANAU/M. I
Hikmet ÖZTÜRK	Avni DÖNMEZ
Loisen Str. 145	Nieder Wiesen Str. 15
638 Bad-HOMBURG	773 VİLLİNGEN

(Devamı 9. Sayfada)

Sebil

hersey hak için
Haftalık, tarafsız, siyasî edebî tarihî gazete
Yıl: 1 — Sayı: 29
BEŞ LİRA
Sâhibi ve Yazışleri Müdürü:
KADİR MISIROĞLU
ABONE: Yıllık 200 TL. 6 aylık 100 TL.
İDAREHÂNE: Vilâyet Hanı Kat: 3
No: 204 — İstanbul Tel: 26 38 96
Posta Çek Nu: 97446
Dizgi: Sebil Mat. Baskı: Fazilet Mat.
Almanya Mümessilleri
A. RÜŞTÜ BANAZ — HASAN DAMAR
33 Braunschweig Haeckel str. 13
Umûmî Tevzîat: SABRİ ÖZAKAR

سبيل
حافتة
الكل في سبيل الحق
جريدة أسبوعية، سياسية مستقلة، تاريخية أدبية
ص.ب: ٨٠٨ استانبول - تركيه

Sebil

EVERTHING DEVOTED TO THE TRUTH (HAQQ)
An Independent Muslim. Historical,
Political and Literary Weekly
P. O. BOX 808
İstanbul/TURKEY
PHONE: 26 38 96
PRICE: 5 T.L.
Representative of Germany
18 Recep 1396
A. RÜŞTÜ BANAZ — HASAN DAMAR
33 Braunschweig Haeckel str. 13
phone: 0531 — 32 36 89
Representative of England
İngiltere Mümessili İSMAİL ERÜNSAL